

U IZGRADNJI 288 STANOVA
»VINOPLOD« I »MARIJAN BADEL« ZAJEDNO
LEŽAJ PO LEŽAJ, ALI DOSTA BRZO
IMA JOS VREMENA, ALI...
KAKVE CIJENE U ZDRAVSTVU
NA KRAJU AKCIJE PROSVJETNIH RADNIKA
UPRAVO, JAVI SE
»ŠIBENIK« ISPLAĆUJE DUGOVE

Sibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XVI — BROJ 747 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 11. SIBENJANJA 1967.

Obavijest građanima

U okviru općeg nastojanja da što dosljednije u praksi afirmiramo javnost rada i da što šire aktiviramo demokratsku bazu u pravcu utjecaja i kontrole građana i radnih ljudi u komuni, Općinski odbor SSRN Šibenik formirao je tribinu »Rukovodioci iz komune na tribini građana.«

Neposredni zadaci Tribine su: sistematsko i pravilno obavještavanje građana o događajima iz društveno-političkog i privrednog života u našoj komuni. To bi bilo formalno, više nego stvarno, jednostrano i nedovoljno u odnosu na osnovni cilj tribine — kada ona ne bi ostvarivala i druge zadatke. Naime, tribina treba da postane jedna od institucija i oblika u okviru aktivnosti SSRN, koja će služiti građanima i radnim ljudima s područja komune — da se direktnije i masovnije uključe u društveno-politički i privredni život i da tako ostvaruju svoja demokratska prava i dužnosti.

Sa svojim pitanjima, te vlastitim prijedlozima i sugestijama u interesu što boljih rješenja i što humanijih odnosa među ljudima, kao i u smislu otklanjanja i negiranja slabosti i grešaka, kojih ima u našem društveno-političkom radu i, privrednom životu na području komune, odnosno u radu pojedinih društvenih ustanova i radnih organizacija, OBRATITE SE, GRAĐANI, NA ADRESU: OPĆINSKI ODBOR SSRN, B. KIDRIČA 64, S NAPOMENOM: ZA TRIBINU »RUKOVO- DIOCI IZ KOMUNE NA TRIBINI GRAĐANA.«

Pitanja i prijedlozi mogu se odnositi na rad, odluke i probleme Skupštine općine i njenih organa, na zadatke i aktivnosti Općinskog odbora SSRN, Općinskog komiteta SKH, Općinskog komiteta SOH, Općinskog sindikalnog vijeća, Saveza udruženja boraca NOR-a, te na integraciju, stanje raspodjele i samoupravljanja, na poslovanje i međuljudske odnose u privrednim i drugim radnim zajednicama u komuni, itd.

Vaša pitanja i vaš interes za stanje i probleme iz oblasti trgovine i snabdijevanja građana, o elektrifikaciji i vodopskrbi, te o uređenju grada i naselja, pa iz oblasti turističke privrede, školstva, prosvjete i kulture, kao i drugih djelatnosti u komuni, doprinijet će pravilnijem sagledavanju nedostataka i njihovu uklanjanju.

Društveno-politički radnici, privredni rukovodioci, zastupnici i poslanici, kao i rukovodioci iz naše komune u republičkim i saveznim organima, odgovarat će na pitanja i prijedloge građana — koja idu za tim da se unaprijedi društveno-politička aktivnost i aktivnost u privredi, da se ubrzaju procesi integracije i podjele rada, da se podiže društveni i lični standard radnih ljudi, itd.

Zadaci tribine realizirat će se putem direktnih kontakata sa građanima u mjestima i naseljima na području naše općine, posredstvom »Sibenskog lista«, koji u te svrhe otvara prostor za tribinu »Rukovodioci iz komune na tribini građana«, ili putem drugih metoda i sredstava komuniciranja — na području općine Šibenik.

Življa građevinska aktivnost u 1967. godini

288 STANOVA

U ovoj godini odvijat će se na teritoriju Šibenika nešto življa građevinska djelatnost. Dok je u prošlih dvanaest mjeseci u društvenom sektoru potpuno dovršeno 245 stanova, od čega samo u Bualima devet objekata sa 225 stanova, dotle će ova godina u tom pogledu biti »aktivnija« za 43 stana više. I u individualnoj izgradnji računa se da će stambeni fond porasti za oko stotinu novih stanova.

Gotovo svi objekti koji se nalaze u gradnji namijenjeni su potrebama tržišta, koje pokazuje nesmanjeni interes za kupovinu stanova. To su pretežno radnje organizacije i institucije koje znatan dio sredstava odvajaju za udobniji smještaj svojih članova i njihovih porodica. Samo u prošloj godini u deset objekata uselilo je 245 obitelji, od kojih tridesetak pripada bivšim borcima narodnooslobodilačkog rata.

Radovi na pet stambenih objekata, koji su započeli u 1966. godini, nastavljaju se i ove godine. U njima će se nalaziti ukupno 158 stanova. Pored dviju stambeno — poslovnih zgrada, koje se podižu za potrebe ribarskog kombinata »Kornat«, »Slobodne plovidbe« i stanice Narodne milicije, radovi su prilično podmakli i na osmorkatnici koju sa 80 stanova podiže poduzeće »Izgradnja«, zatim na petorkatnici po-

duzeća »Ivan Lavčević«, sa 50 stanova, te na četverokatnici na Bunarima sa 16 stanova.

Osim toga, u toku su intenzivni radovi na podizanju još dva objekta: jednoga, u predjelu Križ, na 12 katova i sa 90 stanova, gradi »Izgradnja«, a u neposrednoj blizini drugi objekt, na osam katova i sa 40 stanova, podiže splitsko poduzeće »Ivan Lavčević«.

Kako smo informirani, planom je zacrtana izgradnja još četiri veća objekta. No, zasad nije poznato kada će započeti radovi. Dvije visokokatnice trebale bi se graditi u Ulici Borisa Kidriča, treći objekt u produženju Jadranske banke, a četvrta zgrada na uglu Zadarske i Ulice bratstva i jedinstva. Za prva dva objekta već su dogotovljeni projekti, koje je izradio šibensko projektno poduzeće »Plan«.

U
PRVI
PLAN

ALUMINIJ, POMORSTVO I TURIZAM

Privredni razvoj šibenske općine do 1970. godine zacrtan je perspektivnim planom koji prvenstveno teži ka snažnijem napretku aluminijske industrije, pomorske privrede i turizma. To su, naime, tri grane koje više od ostalih imaju uvjete za jedan intenzivniji rad. Što je zacrtano tim planom?

Najveća ulaganja očekuju se u obojenoj metalurgiji. Tvornica lakih metala »Boris Kidrič« izgradnjom nove elektrolize i proširenjem drugih pogona predviđa znatno povećanje proizvodnje aluminijske — čak do 50 tisuća tona godišnje. Time će se ne samo podmiriti domaće potrebe nego će i znatan dio proizvodnje biti namijenjen izvozu u evropske i vanevropske zemlje.

Unatoč teškoćama s kojima se bori Tvornica elektroda i ferolegura, i ova radna organizacija stavila je sebi u zadatak da, uz izvjesne rekonstrukcije i proširenja sadašnjih postrojenja, poveća proizvodnju ferolegura i anodnih masa.

Poduzeće za izradu aluminijskih konstrukcija »Palk« također namjerava proširiti proizvodnju i veći dio svojih proizvoda plasirati na strano tržište.

U pomorskoj privredi u prvom planu nalazi se »Slobodna plovidba«, koja će nabavkom novih brodova povećati tonaznu svoga plovnog parka, a poduzeće »Luka«, nakon puštanja u promet pruge normalnog kolosijeka Sarajevo-Ploče i angažiranja ove luke za prihvatanje robe iz unutrašnjosti, orijentirat će se na teret koji će joj omogućiti porast lučkog prometa.

Turizam, kao privredna grana koja zauzima sve vidnije mjesto na šibenskom području, ima vrlo povoljne uvjete za još snažniji razvoj.

Osim povećanja smještajnih kapaciteta u kućnoj radinosti, najveći skok učinit će komercijalno ugostiteljstvo, u kojem će se broj ležaja gotovo udvostručiti. Već u ovoj godini u Primoštenu će se završiti još jedan hotelski objekt sa 322 ležaja. I na drugim sektorima, u pratećim djelatnostima, vidno će se poboljšati sadašnje stanje. Pored ostalog, predviđa se izgradnja još nekoliko manjih ugostiteljskih objekata, kampova i motela, a isto tako djelovat će organizirana servisna služba u svakom slučaju, turizam će do 1970. godine stati uz bok drugih razvijenih privrednih grana na području šibenske općine. (j)

ZAJEDNO

„VINOPLOD“ I
„MARIJAN BADEL“

Već duže vremena traju pripreme za integraciju, odnosno poslovnu suradnju između šibenskog poduzeća »Vinoplod« i zagrebačkog poduzeća za proizvodnju i promet alkoholnih pića »Marijan Badel«. Početak zajedničkog poslovanja očekuje se već ovog mjeseca, jer su sve pripreme predradnje uglavnom okončane. Stručne komisije oba poduzeća izradile su veoma studiozni elaborat na stotinu stranica, koji su nedavno usvojili upravni odbori »Vinoploda« i »Marjana Badela«. Njihovi zaključci uskoro će biti stavljeni na dnevni red sjednica radničkih savjeta, koji će onda raspisati referendum: za ili protiv integracije.

Predstavnici dva poduzeća, prateći intencije privredne reforme, rečeno je u uvodnom dijelu elaborata, a u želji da ojačaju materijalnu osnovu svoje radne organizacije i pristupe racionalnijem privredovanju, odlučili su da ubuduće zajednički posluju. Iz tehničko-tehnološke analize sasvim je uočljiva činjenica da ne postoji nikakva zapreka za poslovanje suradnjom sa »Vinogradarom« iz Visa i integracijom sa šibenskim »Vinoplodom«.

Viška »Vinarija« je dosad dobro koristila svoje kapacitete. Međutim, »Vinoplod« će boljim korištenjem svojih kapaciteta, uz vlastitu preradu grožđa, stvoriti sve preduvjete za normalni odnos između individualnog proizvođača, vinarije i tržišta. Zagrebačka tvornica »Marijan Badel« će u perspektivi izgraditi više objekata za smještaj i preradu grožđa, pa će time poduzeće kao cjelina moći efikasnije djelovati na domaćem i stranom tržištu.

Iz ekonomsko — finansijske analize vidljivo je da je pripremanje šibenskog »Vinoploda« poduzeću »Marijan Badel« sasvim opravdano. Iznosimo samo nekoliko najvažnijih podataka. »Vinoplod« će već u ovoj godini, dakle u prvoj godini zajedničkog poslovanja povećati prihod od 940 tisuća novih dinara na milijun i 390 tisuća dinara, a dohodak će porasti od sadašnjih 232 tisuće na 276 tisuća dinara. Osobni dohodi će u prosjeku porasti od 992 na 1.090 dinara, dok će se fondovi poduzeća povećati od 132 tisuće na 166 tisuća novih dinara.

Zajednička poslovna suradnja nesumnjivo otvara perspektivu za daljnju proširenje reprodrukcijsku, korištenje kapaciteta, te sigurniji plasman. »Badelova« prodajna služba po svoj prilici će odmah preuzeti svu prodaju vina s proizvodnih po-

dručja Šibenika i Visa. Nakon izvršene integracije postoji mogućnost da šibenski »Vinoplod« i dalje djeluje kao samostalni pogon, s obzirom da

pogon sa samostalnim obradom mima svoju ekonomsku i samoupravnu samostalnost koja je regulirana statutom poduzeća. (j)

Kako je inženjer Strika uštedio tvornici milijune dinara

„Sreća“ donijela sreću

Dosadašnji način topljenja aluminijskih otpadaka u tvornici lakih metala »Boris Kidrič« u Šibeniku bio je veoma neprikladan. Dobiveni metal iz tih otpadaka teško se mogao upotrijebiti u daljnjim fazama proizvodnje, jer su upotrebljive bile samo one količine koje su se dobivale iz odabranog aluminijskog otpatka, tj. onoga u kojem je bilo vrlo malo željeza, a to znači da se metal dobivao tek u manjim količinama.

Sve je to navelo inženjera BOGOLJUBA STRIKU, rukovodioca radne jedinice topionice, da razmisli o tome kako se riješiti nepoželjnog željeza i stvoriti veću količinu upotrebljive sirovine.

Po njegovu mišljenju, problem se sastojao u izradi specijalne peći za preradu otpadaka i u prihvaćanju posebnog tehnološkog procesa.

Ali, za ostvarenje te zamisli bila su potrebna ogromna finansijska sredstva. Inženjer Strika se i tu dao na posao. Napokon su njegova ispitivanja i studiozni rad pokazali da se i s manjim preuređenjem peći TP-3 (zvana još i peć »SREĆA«) može postići željeni efekt.

Evo što o tome kaže sam inženjer Strika, odazivajući se našoj molbi da nam konkretnije objasni teškoće oko prerade aluminijskih otpadaka.

Prerada aluminijskih otpadaka nije bila zadovoljavajuća. Razlozi su poznati: imamo neodgovarajuće peći i vrlo nekalitetan otpadak, kojeg nabavljamo širom zemlje. U željezu ima dosta željeznih uključaka, kao što su vijci, šipke, bakar, pla-

šina, i slično. Sortiranje otpadaka također se ne vrši, jer to iziskuje ogromna finansijska sredstva, a i nabava je dosta ograničena. Znači da je osnovni problem bio u tome da odstranimo željezo i druge sastojke iz aluminijske, jer je postotak mehaničkih uključaka željeza bio dosta velik. Analize su pokazale da ga je bilo od 2 do 20 posto, a najčešće od 3 do 6 posto.

— Pa kakve su iz toga posljedice?

— Tako velike količine željeza u aluminijskim otpacima predstavljaju svojevrsan problem, tim više što do sada željezo nismo mogli odvajati, pa smo dobivali aluminijski metal koji nije bio upotrebljiv u daljnjim fazama proizvodnje. Zbog toga sam izradio idejni projekt peći — u kojoj bi se na vrlo jednostavan način odstranjivalo željezo...

— Kako izgleda peć?

— Sastoji se od svoga tijela, prostora za akumulaciju rastaljenog aluminijskog metala, otvora za brener, zaštitnog zida, jednog ili više otvora za izlivanje rastaljenog aluminijskog metala i platforme peći koja služi za saržiranje. Na

nju bi se stavljao materijal i talio.

Budući da platforma ima lagani pad prema otvoru, materijal bi se brzo cijedio u prostor za akumulaciju metala. Uz to, na platformi je metal pod direktnim udarom plamena. To njegov taljenje još više ubrzava.

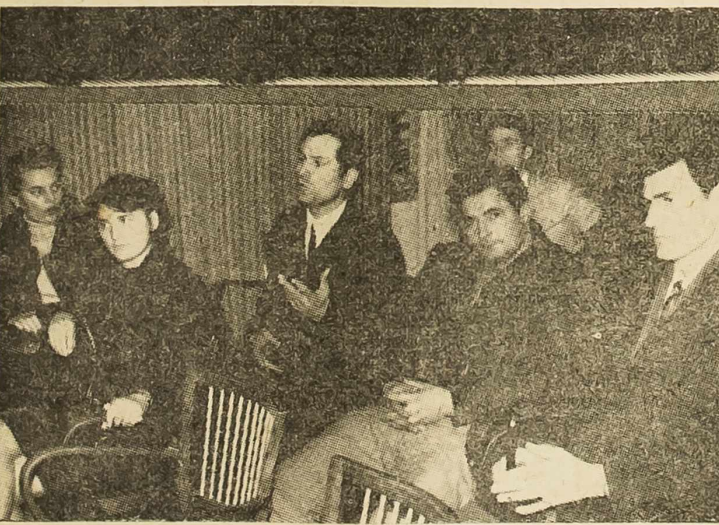
— Šta se onda događa?

— Rastaljeni aluminijski metal kratko vrijeme provodi u dodiru s komadima željeza koji se ne mogu otopiti, tj. samo dotle dok željezo motkom lagano odstranimo s platforme.

— Znači da je već došlo do realizacije vaših zamisli?

— Realizacija je izvršena na peći TP-3 (»Sreća«), na čijem smo donjem dijelu nadogradili platformu s odgovarajućim zaštitnim zidom. Tada smo prišli probnoj proizvodnji s nekoliko sarža materijala, koje su pokazale odlične rezultate. Tako se sada nastavlja s normalnom proizvodnjom. Već je pretopljen sav otpadak koji je postojao na skladištu, a preuredili smo i peć za proizvodnju silumina i predlegura.

(Nastavak na 2. strani)

Sastanak „inozemaca“

Nešto prije Nove godine u Društvenom domu u Šibeniku održan je sastanak sa oko 80 radnika s područja naše općine — koji su privremeno zaposleni u inozemstvu. Sastanak su organizirali Općinski odbor SSRN i Općinsko sindikalno vijeće.

Naši radnici zaposleni u inozemstvu raspravljali su o mnogim pitanjima s područja rada, ugovaranja, naknada, socijalnog osiguranja i plaća — u zemljama u kojima su sada zaposleni.

Ta razmjena iskustava poslužila je kao oslonac za bolje upoznavanje uvjeta rada u inozemstvu, te za organiziranje djelovanja sindikalnih foruma u cilju ostvarivanja radničkih prava.

Slični sastanci održani su i u Skradinu i Čisti Maloj. Tim sastancima prisustvovalo je ukupno oko stotinu radnika zaposlenih u inozemstvu.

Na slici: Diskusija u Društvenom domu.

DRNIŠ

HUMANA AKCIJA

U zadnje vrijeme u Drnišu je zapažena aktivnost sindikalnih podružnica i pojedinaca u različitim akcijama koje se pokreću po drniškim poduzećima. I do sada je bilo takvih sitnijih akcija, ali ove svojom širinom i važnošću vidno napreduju pa ih i registriramo. Službenici »Dalmacijaplastike« sakupili su 18.000 dinara za djecu oboljelu od distrofije mišića (u okviru »Arenine« akcije). Sindikalna podružnica »Transremonta« organizirala je nekoliko posjeta oboljelim drugovima, a onima koji su trebali specijalističke preglede vezane sa odlaskom u Zagreb — dodijeljeno je po 40.000 starih dinara.

ZAMUCENA VODA

Već nekoliko dana Drnišani piju zamucenu vodu iz zagorskog vodovoda. Takvu vodu piju i svi stanovnici sela koji se opskrbljuju vodom iz toga vodovoda, pa čak i Perković, Primošten i dio sela zagorskog dijela splitske općine. Zamucena voda prodrla je u cjevovod na izvorištu Torak blizu ušća Cikole u Krku, i to iz dosad neobjašnjenih razloga. Kako je prijela opasnost za pumpna postrojenja, to je rad istih privremeno obustavljen, dok specijalna ekipa stručnjaka iz Zagreba ne ispita taj rijetki prirodni fenomen dalmatinskog krša koji se pojavio na izvorištu, jer je ustanovljeno da se ne radi o trenutnom zamucenju zbog posljednjih kiša. Voda je veoma mutna, ali bez bakterija. Da bi se otklonila mogućnost zaraze sanitarna inspekcija Skupštine općine preporučila je građanima da do daljnjega piju prokuhanu vodu.

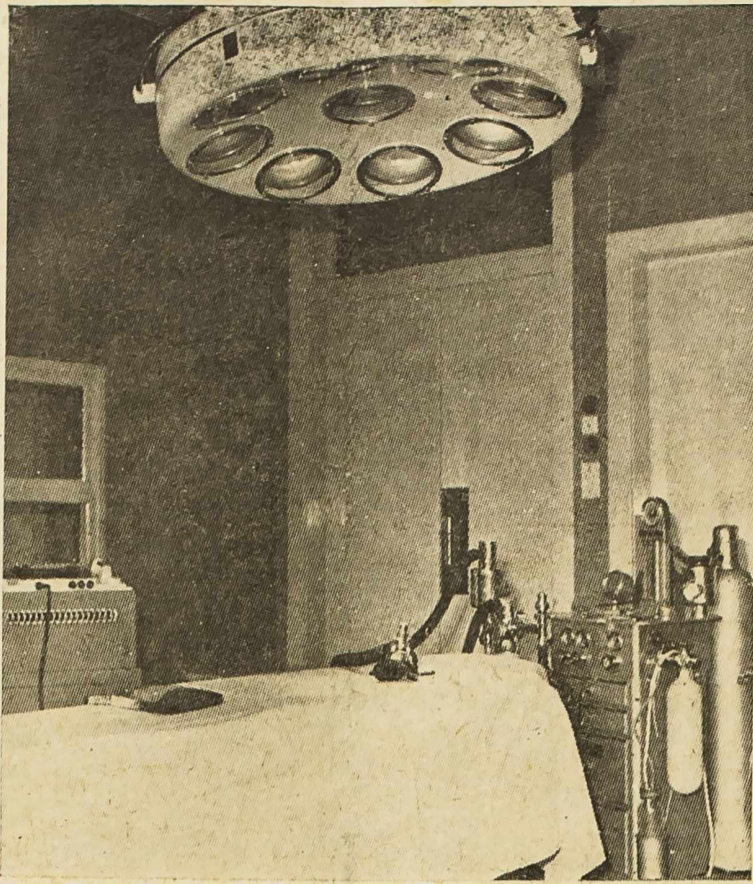
DOSKOLOVANJE RADNIKA

Pri Školi za učenike u privredi osnovano je jedno odjeljenje za daljnje doskolovanje radnika metalne i električarske struke. To odjeljenje će raditi kao područno odjeljenje škole za visoku kvalifikaciju iz Splitske, a polaznici će nakon dvogodišnjeg pohađanja škole steći visoku kvalifikaciju i zvanje pogonskih tehničara. Za školu vlada veliki interes, pa se predviđa da će biti oko četrdesetak polaznika.

PRIVREDA FINANCIRA SREDNJE ŠKOLE

Privrednici Drniša odlučno su podržali prijedloge Skupštine općine da učestvuju sa svojim sredstvima u financiranju srednjeg školstva, jer komuna to za sada nije u mogućnosti. Odlučeno je da privredne organizacije odvoje 2 posto od bruto osobnih dohodaka na teret materijalnih troškova. Ovu odluku podržali su već i u »Transremontu«, pa su dodijelili oko 2.500.000 starih dinara za 1966. godinu. »Dalmacijaplastika« je već dala 4,5 milijuna starih dinara.

KAKVE CIJENE U ZDRAVSTVU

I stranci koriste naše zdravstvene usluge

U vrijeme prošlog ljeta, u najfrekventnijem dijelu turističke sezone, imali smo u bolnici Medicinskog centra i ovakve slučajeve: stranac je doživio saobraćajnu nesreću i nakon operacije oporučivao se na Kirurškom odjelu petnaest-dvadeset dana.

Kad je ozdravio i bio otpušten, dobio je račun za troškove liječenja. Stranac je to platio bez komentara, ali se ubrzo vraćao (ili javio piscu) da utvrdi nije li netko pogriješio pri izradi računa. Jer, mislio je: »Ono što sam platio, to je vjerojatno samo pansion, dio troškova, a gdje je operacija, lijekovi i ostalo?«

No, cijena je bila ispravna: jedan bolnooskrbni dan košta tačno 6.400 dinara. Tu je uračunato sve. Zato je ona za stranog pacijenta bila neshvatljivo niska. Samo, da li je u tu cijenu bolnooskrbnog dana zaista uračunato SVE?

Postavljajući to pitanje, dolazimo do aktualnog problema ekonomskih cijena u zdravstvu. Sve današnje rasprave oko deficita socijalnog osiguranja i materijalnog položaja zdravstva — svode se uglavnom na pitanje ravnoteže između stvarne ekonomske cijene zdravstvenih usluga, obezbjeđenja sredstava socijalnom osiguranju i standarda radnog čovjeka.

Struktura cijena bolnooskrbnog dana na kirurgiji takva je da se moralo voditi računa o realnim mogućnostima. No, jasno je da je to dvojsjekli mač. Jer, svima je jasno da u cijenu nisu uračunati radovi podizanja zgrade i drugi unutrašnji radovi, zatim nabava opreme i uređaja za operacionu salu.

A prema sale za operaciju kakva je u Sibeniku košta oko 40 milijuna starih dinara. Samo jedan sterilizator košta 20 milijuna, operacioni stol 5 milijuna, a uvozni aparat za anesteziju također 5 milijuna. To je već trideset milijuna. Sredstva za obnavljanje i daljnju nabavu opreme nema, iako se sve troši, počevši od same zgrade do najsitnijih instrumenata. Sada se, u stvari, troše rezerve koje nije moguće nadoknaditi. Istina,

postoje sredstva amortizacije, ali u sljed velikih potraživanja Centra — ni ta sredstva ne mogu značajnije aktivirati.

Situacija je trenutno takva da se ne može nabaviti ni jedna nova stolica, a bolnooskrbni dan je nerealan nizak.

Kad pogledamo cjenik usluga jedne bolnice u SR Njemačkoj, i to II klase (poput ove u Sibeniku), vidimo (za kirurgiju) ovakvu sliku: pansionski dio košta dnevno 53 marke, a upotreba operacione sale 800 maraka. Tome još treba dodati 1.300 maraka za honorar liječnicima. Ukupno, dakle, 3.584 marke! I to samo za operaciju žuci u jednoj bolnici u Hamburgu. Kvalitet usluga te bolnice isti je kao i onaj koji se pruža u Sibeniku.

Da li je sada jasno zašto se neki strani pacijenti toliko čude kad im se predoci račun usluga naše bolnice?

Cijena je kod nas formirana prema socijalnom osiguranju, i tu se više ne može ništa učiniti, jer su fondovi socijalnog osiguranja ionako već prubijeni.

Prikaz cijena u Njemačkoj još nam nešto kazuje. Onom Nijemcu koji je operirao žuc, socijalno osiguranje će priznati samo TREĆU klasu — po 38 maraka dnevno. Sve ostalo mora platiti sam, a to iznosi 2.530 maraka!

Vidi se, dakle, kako je bolest za toga čovjeka isuviše skupa. Zato se on mora još osigurati kod nekog osiguravajućeg društva — posebnom premijom, ako želi da smogne novac! Inače mora trošiti svoju uštedu — ako je ima!

Kod nas je, naravno, druga situacija. Zato zajednica i ima teškoća. Samo u Sibeniku svake godine ostaje 20 — 30 milijuna dinara nenaplativih potraživanja, koja pacijenti ne mogu platiti. A to su veliki gubici. U takvoj situaciji jedva da se može i pomišljati na razvitak naučnog ili istraživačkog rada, makar i u najminimnijem opsegu, što u dobroj mjeri koči napredak zdravstvene službe.

J.C.

Uzoran poljoprivrednik

SADI I UTJEČE NA SUMJEŠTANE

Jandre Podrug iz Piramatovca poznat je kao napredni poljoprivrednik u ovom kraju. Prije nepunih desetak godina on je bio prvi koji je zasadio veći voćnjak više — maraske, uvjeren da će jednoga dana brati plodove svoga rada. I mnoge druge Jandre je savjetovao da pošu njegovim putem — da sade i oni.

Pojedinci su ga i poslušali, ali ih je većina bila koji su govorili: »Jandre, moj Jandre, dok ti njih posadiš, odgojiš i one dođu na rod, ti ćeš već umrijeti — pa šta će ti to.«

No, Jandre je još i danas živ, i sa svoga posjeda, u kojem je zasadio više od 300 komada — maraski, već u ovoj godini očekuje 3 tone plodova.

— Obistinilo će se njegove riječi! — govore sada mještani i dodaju: »Jandre je pametan čovjek!«

Naravno, jer ima odličan voćnjak. Ali, ne samo to. Jandre je prošle godine prvi put sijao i hibridni kukuruz i na pola hektara oranice četvrte klase postigao prinos od 60 metričkih centi kukuruza u klipu, što je za dva do tri puta više nego što bi dala domaća sorta.

Veći broj poljoprivrednika iz ovog kraja obilazio je njegovo kukuruzište za vrijeme vegetacije, interesirajući se kakvu je to agrotehniku Jandre primijenio. Neki su se i preporučili za sjeme, što im je on rado obećao, pa će ove godine biti više površina pod — hibridom!

U nedavnom razgovoru s njim rekao nam je da će ove godine pokušati da posije i šećernu repu.

— Ma šta će ti repa kad su šećerane daleko od nas! — našalili smo se. Međutim, on je naširoko objašnjavao kako će to biti rentabilno.

Zasaditi ću repu — rekao je — i najesen je povaditi, pa staviti u badnjeve, te od nje peći rakiju, a rezancima hraniti stoku.

A šta predviđaš za unapredjenje voćarstva?

— Ove ću godine saditi šljive — odgovorio je on.

Tako, eto, svoj život unapređuje poljoprivrednik Jandro Podrug.

drug. A da stvar bude još interesantnija, treba spomenuti da on već ima 57 godina i samo tri člana domaćinstva.

Ono nekoliko mještana koji su se u Jandru ugledali vjerojatno će potaknuti i druge da zasade po koje rodno drvo ili voćnjak, bez obzira u kojoj su dobi života. Možda do toga dođe već i sada, jer je ovaj zimski period dosta pogodan za to.

Frane Podrug

„SREĆA“ DONIJELA SREĆU

(Nastavak sa 1. strane)

— Ne znači li to da je peč »SREĆA« uz vaš studijski rad donijela sreću?

— Otprilike tako. Kroz pokusni rad nismo uočili nikakve nedostatke, već su se u potpunosti obistinile sve pretpostavke u pogledu dobivene kvalitete i kvantitete. Ovim načinom riješen je tehnološki postupak prerade aluminijskih otpadaka i time stvorena veća sirovinška baza za normalan rad pogona tonionice, kod pogona lijevaonice sada dobiva veće količine sekundarnog materijala za izradu durala.

— Kako tumačite ekonomski karakter toga procesa?

— Radi se o velikom kvalitetnom skoku, jer je proizvedena sirovina ravna gotovu čistoj aluminijskoj polugi. U izvjesnim slučajevima, konkretno pri upotrebi u tonionici, vrijednost joj je još veća. Zatim su učinjene značajne uštede na bakru, s kojim smo inače vrlo deficitarni. Što se pak tiče cijene koštanja toga procesa, mislim da je ostala na istom nivou. Ali budućim radom, kada se otklone sitni nedostaci, situacija će se poboljšati. Sada se, u stvari, stavlja ozbiljan zadatak pred nabavnu službu da obezbijedi dovoljne količine otpadaka, jer ćemo jedino na taj način povećati ekonomičnost i rentabilnost pogona tonionice — izjavio je na kraju inženjer Bogoljub Strika.

Živko Petković

Otvoren novi bife

U novoadaptiranim prostorijama nasuprot tek otvorene prodavaonice »Kornata« u Ulici Miminac — otvoren je privatni ugostiteljski objekt »Slavija« kojeg vodi Mile Kendeš. Taj suvremeno uređen objekt, koji raspolaže sanitarnim i klima — uređajima, spada u red najboljih ugostiteljskih radnji na području grada.

Osim hladnih jela i pića, posjetoci mogu dobiti i jela na žaru, kao i druge specijalitete. Taj objekt vrši i prodaju vina »preko puta«.

PROSVJETNA NA KRAJU SVOJE AKCIJE

Ovih dana provedena je kraju akcija koja je angažirala sve građane naše komune. Zahtjevu radnika u prosvjeti našli smo pozitivan odgovor i tako smo pred našom sadašnjicom položili jedan značajan ispit predstapanje u sutrašnjicu.

I dok se po radnim organizacijama u prosvjeti vrši raspodjela razlika osobnih dohodaka za posljednja četiri mjeseca, pokušajmo da se još jedanput osvrnemo na ovaj mjesec u kojem su se odigrala tako krupna i značajna zbivanja.

ZAHVALNOST I PRIZNANJE

Svi se slažemo da za uspjeh ove akcije radnici u prosvjeti duguju zahvalnost radnim ljudima naše komune i svim organima i organizacijama, radnim kolektivima i rukovoditeljima koji su uzeli učešća u ovoj akciji i tako osigurali novi pristup pitanjima školstva i problematiku prosvjetnih radnika. Ne radi se samo o tome da je u akciji gotovo u potpunosti realiziran zahtjev zbora prosvjetnih radnika od 12. studenog. Daleko je veći značaj ove akcije u činjenici da su radni ljudi ove komune priznali da su problemi školstva — njihov životni problem. Građani komune, kao roditelji na roditeljskim sastancima, kao samoupravljajući u svojim radnim kolektivima, kao članovi društveno-političkih organizacija i kao odgovorni rukovoditelji u Skupštini općine, Savezu sindikata, Socijalističkom savezu ili Savezu komunista, svojim »DA« izrekli su presudno pasivnom odgođanju i prepuštanju prosvjete samoj sebi.

Uspjeh ove akcije dao je radnicima u prosvjeti značajno ohrabrenje i istisnuo iz njihovih misli nagomilane sjenke pesimizma i rezignacije. Poka-

zalo se još jedanput da, ako zaista hoćemo, možemo učiniti mnogo više nego što smo do sada činili. U akciji se manifestirala jedna vrlo krupna činjenica: teškoće oko prikupljanja materijalnih sredstava bile su lako premostive ondje gdje je postojalo potpuno razumijevanje i podrška. Time je ponovo potvrđeno mišljenje prosvjetnih radnika da od pokretanja njihove akcije nije bilo dovoljno dobre volje i spremnosti da se rješavaju njihova pitanja. Sa ovim iskustvom moći ćemo na buduće naše zadatke gledati s mnogo više optimizma.

JE LI OVA AKCIJA BILA NEOPHODNA?

Mnoga nam se pitanja u ovom času postavljaju. Među njima se nađe hrane za sve sjetuje, za svaku težu i protivtežu, za svaki stav, mišljenje i zaključak. Među prvima pred nas iskrsava pitanje da li je bilo neophodno da radnici u prosvjeti poduzmu odlučne korake da bi se započelo rješavanje njihovo pitanje. Radnicima u prosvjeti sa raznih strana prigovara i zašto su tako postupili, a i zašto sve to nisu pokrenuli mnogo prije. Činjenica je da su tražena sredstva mogla biti ubrana i prije da

se dovoljno odlučno i odgovorno sprovođila preporuka Skupštine općine donijeta još prije osam mjeseci. Da je u tom periodu preporuka Skupštine općine bila popraćena i odgovarajućom političkom akcijom, bilo bi znatno lakše i jednostavnije da se od radnih organizacija dobiju i veća sredstva nego što su danas izdvojena kao 1,5 posto od bruto osobnih dohodaka. Kad već do toga nije došlo, inicijativa radnika u prosvjeti nametnula se kao jedini izlaz i pokretanje ovako široke političke akcije bilo je umjesno i neodgodivo. Prosvjetni radnici su razborito ocijenili situaciju i učinili sve što je bilo u njihovoj moći da se društveni faktori što odlučnije postavle prema rješavanju njihova problema. Pokretanje akcije bilo je od velike koristi i za komunu kao cjelinu i za radnike u prosvjeti, jer je otvoren jedan značajan proces integracije društva u prosvjete u cilju što potpunijeg realiziranja naše politike obrazovanja.

DA LI SU PROSVJETNI RADNICI PRETJERALI?

Ma kakve nam se danas sjenke prišivale za stope, kao prosvjetni radnik i kao građanin ove komune, odlučno tvrdim da su zaključci našeg zbora bili razboriti, da nisu bili nikakav apolitički i brzopleti čin, a pogotovu da nisu politički štetili našoj komunici i školama u njoj. Iskustvo koje sam stekao kao učesnik ove akcije još je više učvrstilo moje uvjerenje, i ne samo moje.

Ovdje posebno želim da naglasim da je zaključak zbora o predviđanju zaštitnih mjera u slučaju da društveni faktori ponovo ne budu odlučni na više mjesta zlonamjerno i tendenciozno interpretirani. Ponegdje su i odgovorni politički faktori, umjesto da raspravljaju o svome doprinosu rješavanju zahtjeva, debatirali o tome kako da se sprijeci »štrajk« radnika u prosvjeti, to jest zamijenili su posljedicu za uzrok njihove aktivnosti.

Karakterističan primjer nepoznavanja suštinskih pitanja i apsurdnosti pokazao nam je u prošlom broju »Sibenskog lista« napis o diskusiji na nedavnom sastanku Općinskog komiteta Saveza omladine, koju je interpretirao Ante Dželalija pod naslovom »Jedan drukčiji tretman«. U ovom je napisu izneseno toliko protivriječnih stvari da ga ne bismo mogli uzeti tako ozbiljno da nije riječ o tako važnom političkom faktoru.

M. Despotović

Neobična panorama starog grada

„Štimung“ na snijegu

Prvi dan Nove godine bio je iznenađujuće lijep i — varljiv, kao da je za jedan čas zima zaboravila na kalendar. Ali, već slijedećih dana mogli smo se uvjeriti da nam predstoji duga i hladna zima. Mogli smo se također uvjeriti i u čudljivost ove naše šibenske klime. Jer, dok je prethodnih dana na području Splita, zapravo već oko Rogoznice, vladalo »meko« vrijeme s laganim južnim vjetrovom, u Šibeniku je brisala ledena bura uz niske temperature.

Izgledi za pogoršanje vremena pojavili su se petog siječnja, već u ranim popodnevrim satima. Iako je bilo sunčano, puhao je hladni »levanat«, a s mora su se u izmaglici dizali sivi oblaci. Naveče je počela sipiti kiša. Bila je to prva lagan poledica ove zime. Tokom noći temperature su pala na nulu.

Slijedećeg jutro počelo je sa sitnim smrznutim pahuljicama, kojim su se ubrzo pretvorile u gusti snijeg. Nakon kratkog predaha podigla se prava mećava. Bura je neprestano jačala. Ulice su ubrzo bile pokriven

ne snijegom. U popodnevrim i ranim večernjim satima Šibenik je primio sliku nekog grada sa dalekog sjevera. Ljudi zaogrnuti do nosa i ušiju, s kaputima pokrivenim bijelom korom, a ulice zavijene u bijelo. Čak se više nije moglo prepoznati ni gdje završava Poljana, a gdje počinje Ulica bratstva i jedinstva.

Vjatar je dostizao brzinu i iznad 60 kilometara na sat, dok su prilazi gradu postali otežani zbog visokih nanosa. Ceste prema unutrašnjosti bile su zaleđene, a djelimično i Jadranska magistrala. Ali, ozbiljnijih nezgoda do 7. siječnja u podne nije bilo, ako se izuzme jedna nezgoda kod Meteriza, gdje su jedna osobna kola slupana, a jedna žena teže povrijeđena.

U samom gradu nije bilo nikakvih saobraćajnih nezgoda, ali su se vozila usljed visokog sni

jega jedva kretala ulicama.

U petak oko 21 sat nekoliko automobila bilo je zaustavljeno u predjelu gradske trznice. Nisu mogli krenuti u pravcu Doma zdravlja. Među njima bilo je i onih čiji su se vlasnici, nakon provedenog odmora, vraćali natrag, na rad u inozemstvo.

Autobus »Croattransa«, koji je u Šibenik trebao stići u petak oko 7 sati, stigao je tek poslije podne — oko 17 sati! Onda ni jedan autobus nije krenuo iz Šibenika, niti je bilo koji došao iz Rijeke, Zadra, Splita ili Dubrovnika.

Snijeg je užitek za mlade

Saznali smo da je u petak oko 20,30 sati snijeg počeo padati i u Splitu i da je zasuo ulice, ali da ga u subotu ujutro više nije bilo.

Tako je međugradski autobusni saobraćaj na magistrali prekinut od 6. siječnja popodne. Od gradskih i prigradskih funkcionirale su samo one za Mandalinu i Vodice, te za Tijesno i Murter. Prema unutrašnjosti do 7. siječnja nije krenuo nijedan autobus.

Premda je izgledalo da će nastupiti jugo, koji će donijeti topljenje snijega, u subotu je oko 9 sati počeo padati novi gusti snijeg. Ubrzo zatim dan je bio sunčan i topao.

Kako je tih dana izgledao naš grad i kakav je »štimung« vladao na ulicama — pokazuje i naši snimci. J. Čelar

NOVU 1967. GODINU DOČEKALI SMO JEDNOM GOTOVO SENZACIONALNOM VIJEŠTI: DA U JUGOSLAVIJU DOLAZI 20 MILIJUNA STRANIH TURISTA. MNOGI SADA RAZMIŠLJAJU KAKO PRIHVATITI TOLIKU »ARMIJU« STRANACA, KAKO JE USLUŽITI I KAKO POSTICI DA OD NJE IMAMO STO VEĆU KORIST.

20 milijuna turista

Međunarodna turistička godina, koju je Jugoslavija potpuno prihvatila, već je počela. Obilje značajnih akcija neće značiti samo doprinos razvoju svjetskog turizma, nego i međunarodnom zbližavanju i miru u svijetu uopće. Tome Jugoslavija pridaje prvorazrednu važnost, dokazujući to, pored ostalog, i ukidanjem ulaznih viza, što će omogućiti da svaki građanin svijeta može ući u našu zemlju ako posjeduje pasos, i to uz pojednostavljene carinske i granicne formalnosti.

Taj korak nema samo turističko i ekonomsko značenje, nego je i od izuzetne političke važnosti, jer još jednom dokazuje dosljednost naše zemlje u borbi za međunarodnu suradnju i dobre odnose sa svim nacijama svijeta koje to žele.

Nagli porast broja posjetilaca karakterizira jugoslavenski turizam već nekoliko godina. Brojke o tome dosta su rječite. Godine 1965. Jugoslaviju je posjetilo 8 milijuna stranih turista. Prošle godine (iako još nema preciznijih podataka) došlo ih je 16 milijuna. Sada se, međutim, predviđa da će u našu zemlju doći više od 20 milijuna turista, i to iz mnogih zemalja svijeta, a to je porast kojim se druge zemlje ne mogu baš pohvaliti.

Ali, jasno je da su time mnoge turističke regije u našoj zemlji preuzele na sebe nove zadatke i obaveze, jer ova godina treba da Jugoslaviju afirmira kao kompletnu turističku zemlju i da što više u turizam uključiti i njen »kontinentalni dio«.

Ipak, jadranska regija bit će i u 1967. godini jedna od najvećih meta prave turističke invazije, zbog čega su pripreme i počele već u prošloj godini. Kratkotrajna stagnacija u turističkoj izgradnji, nakon prvih mjeseci reforme, sada je prekinuta, pa se na mnogim mjestima od Istre i Kvarnera do Makarske i Ulcinja podižu veliki objekti ili se pak proširuju i adaptiraju postojeći kapaciteti.

U skladu s tim i srednjodalmatinsko područje potpuno gubi svoju »trauzitnu« ulogu, što smo osjetili već u kolovozu 1966. godine, kada su turisti naprosto preplavili Šibenik, zadrživši svojim vozilima gotovo

sve prolaze i ulice, i kada je u auto-kampovima, na kupalištima, prirodnim plažama i u gotovo svim uvalama bilo turista više nego što smo ih očekivali.

Ove godine (iako se na šibenskoj regiji veći objekt gradi samo u Primoštenu) treba očekivati da svaki naš čovjek i svaka radna i društveno-politička organizacija turizmu posveti i zuzetnu pažnju, jer još uvijek imamo rezervi koje ni izdaleka nismo iskoristili. Naročito treba da svoja nastojanja usmjerimo na slijedeća tri faktora: na korištenje smještajnih kapaciteta i onih u kućnoj radinosti, jer smo u tome odskočili čak i poznatijim regijama na Jadranu), na organiziranje zabava u gradu i priobalnim mjestima i na približavanje naših izletišta svim stranim turistima (bilo da se radi o nepoznatim ili slabo poznatim izletišta, ili pak o onima koji su već stekli svjetsku afirmaciju).

Više nego ikada dosad moramo s tim povezati i element pružanja usluga — jer to zahtijeva i pojačani promet turista. Ako se na vrijeme organiziramo i budemo daleko efikasniji nego dosad, uspjeh nas neće mimoići.

Dakako, nije moguće očekivati da će baš sve biti riješeno na apsolutno zadovoljavajući način, ali o nekim stvarima — koje dosad nisu išle — trebati će ponovo razmisliti i rješavati ih na sasvim drugi način, a osobito probleme snabdijevanja i uključivanja trgovine u kompletne turističke poslove.

Pri tom je važno i angažiranje ustalih privrednih djelatnosti, pa i rješene problema odmarališta i prijevoza na kupališta, uz bolje organiziranje kampova i drugih neminovnih

službi i potreba koje donosi naredna sezona.

Na kraju, pomalo je čudno što se do sada u Šibeniku nije ništa učinilo da se u sistemu ugostiteljskih objekata otvori i jedan restoran sa samoposluživanjem, iako je za to postojala jedna izvrsna lokacija.

Do predsezone dijeli nas samo nekoliko mjeseci. Bit će potrebno da još mnogo toga učinimo da se grad dotjera, kako bi zaista dobio profil pravog turističkog mjesta. No, treba još mnogo uraditi i na čitavom našem području. O snagama koje postoje zavisu da li ćemo u godini međunarodnog turizma, kada se od nas očekuje mnogo, iskoristiti sve ono što nam naš kraj pruža. J. Č.

OGLAS

Upravni odbor auto-moto društva »Šibenik«

OGLASAVA SLOBODNIM

radno mjesto auto-mehaničara.

Uvjeti za stupanje u rad:

1. visokokvalificirani ili kvalificirani auto-mehaničar,
2. potreban radni staž u struci od najmanje 5 godina,
3. da kandidat ispunjava ostale opće uvjete po Zakonu o radnim odnosima.

Interesenti neka pismeno pošalju ponude sa opisom dosadašnjeg rada na adresu: auto-moto društvo »Šibenik«, Ul. P. Grubišića 5 — Šibenik. Informacije se mogu dobiti na telefon 29-52.

TURISTICKE TEME

Ležaj po ležaj, ali dosta brzo

Izvan sumnje je da šibenska turistička regija nije ni izdaleka iskoristila svoje potencijale. Kakva će u konačnom »turističkom zbiru« biti ova godina — na to pitanje već sada se može dati odgovor: bolja! Jer, niz indicija upućuje na pretpostavku da će 1967. godina biti dobra. U tom pogledu osobito ističemo nove objekte koji će se podići ili se namjeravaju uskoro podizati.

Već afirmirano turističko mjesto Primošten dočekaće narednu turističku sezonu sa još jednim novim objektom. Naime, računa se da će u svibnju biti dovršen novi hotel »Kategorije«, koji će imati 322 ležaja. Njegova izgradnja stajat će oko milijardu i 500 milijuna starih dinara. Taj novi turistički objekt bit će najsuvremenije opremljen i ući u red najkvalitetnijih hotela na području srednje i sjeverne Dalmacije.

Obaviješteni smo i o planu zagrebačkog poduzeća »Medveščak«, koje na prostoru kod mosta preko šibenskog zaljeva namjerava izgraditi reprezentativni motel. Prema planovima te radne organizacije, novi bi mo-

tel imao 40 ležaja. Međutim, kapacitet restorana, koji bi se podigao u sklopu motela, imao bi oko 200 obroka dnevno. Da li će se ti planovi realizirati, saznat ćemo narednih dana. Nema sumnje da bi izgradnja motela u tom lijepom krajoliku bila nov impulsi razvoju turističke privrede u okolici grada.

Murterska poljoprivredna druga investira vlastita sredstva u daljnji razvoj turizma. Zadruga će na plaži »Slanica« izgraditi restoran kapaciteta 500 obroka. Računa se da će taj objekt biti dovršen do početka ovogodišnje turističke sezone. Izgradnja restorana, uz veći broj ležajeva u kućnoj radinosti, omogućit će da Murter još više razvija turizam.

Na jugozapadnom dijelu otoka Murtera, u uvali zvanj Podvršak, počeo će uskoro izgradnja turističkog naselja. Radove će izvoditi građevinsko poduzeće »Ivan Lavčević«. Planom je predviđeno da se do glavne turističke sezone u 1968. godini u naselju u uvali Podvršak izgrade objekti sa oko 500 ležaja. Međutim, kasnijom izgradnjom, kako je predviđeno, na tom bi se mjestu koncentriralo čak 2.500 ležajeva.

To su zasad najveći kapaciteti, restoranski i smještajni, koji će se na području šibenske komune pustiti u »promet« ili pak početi graditi. Nadamo se da »viša sila« — nedostatak sredstava — neće ugroziti pravovremeno dovršenje objekata. Njihova izgradnja, kao i realizacija planova o izgradnji turističkog naselja u Zablaču, sa oko 15.000 ležajeva, doprinijet će naglom i osjetnom porastu turističkog prometa na našem području. B)

Bijele kape i ogrtači

Neobično je ovaj grad vidjeti pod snijegom. Ulice i krovovi kuća kao da su se odjednom smjestili na sasvim drugim geografskim širinama.

Još je neobičnije vidjeti naše drevne historijske spomenike pod tim ruhom, jer njihova stogodisnja egzistencija kao da podrazumijeva samo tople podneblje — pod suncem i visokim modrim nebom, te njihovu plastičnost uokvirenu igrom sjena, što tako upečatljivo ocrtavaju prošlost ove naše sredine.

Susret s detaljima tih drevnih vrijednosti kao da uvijek budi iluzije mediteranskog ambijenta, iz kojeg je i iznikla renesansa svih umjetnosti, pa i ovih u graditeljstvu.

No, stvarnost ipak govori drukčije. Ovo kamenje osjetilo je i žar sunca i svježinu maestrala, ali i žaoke mrazeva i tanke plaštevne snijega.

Kad bi glave s katedrale mogle pričati, možda bi nam mogle reći koliko su bili česti slučajevi — da im na čelu i

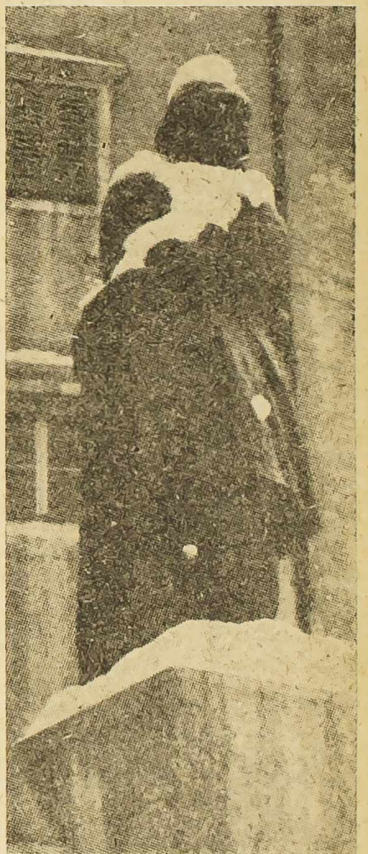
tjemenu sniježne pahuljice slože nesto poput čudnovate bijele kape. Mogle bi možda pričati o čudljivosti vremena i zimama minulih stoljeća. . .

Fizionomije lica ovih glava, u ovim hladnim danima, izgledaju ukočene i zamrznute, sa tek neznatnim odsjevom one topline i neposrednosti kojom mnoge od njih inače zrače, vjerojatno onako kako su zračili i njihovi autentični »modeli« i živi likovi prije pola milenija.

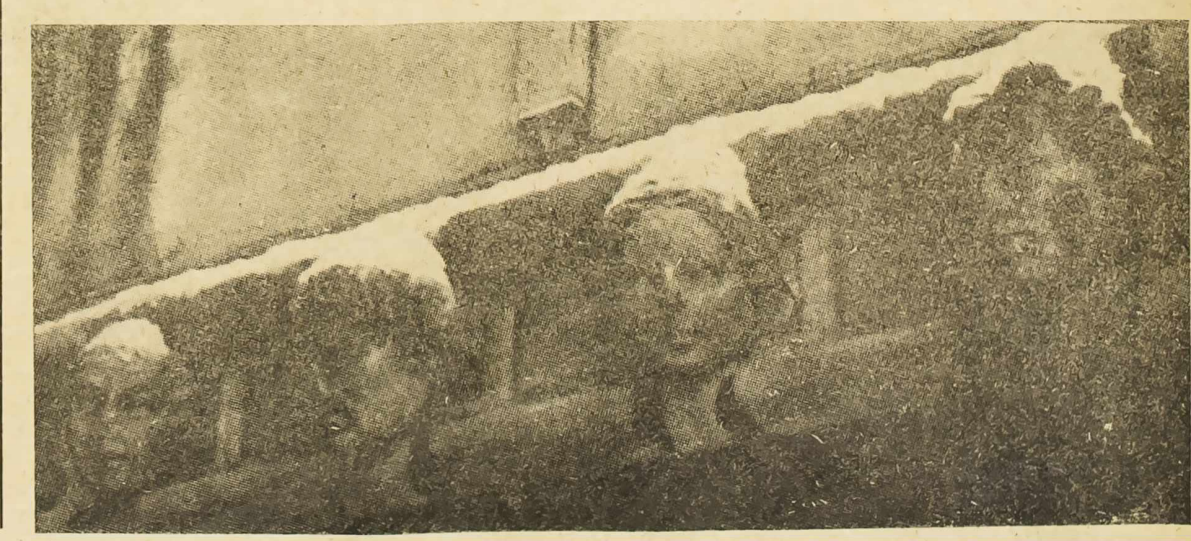
Bijele im kape, istina, ne pristaju baš osobito, ali im daju pomalo novi smisao.

I spomenik Jurja Dalmatina dobio je novi ukras, koji je momentano »osvježio« monotoniju metala. Spomenik je sada na glavi dobio nešto poput sjajnog vrha viteške kacige, a na grudima dugačku bijelu bradu koja se stapa s bijelim krznom oko vrata.

A sve to daje njegovu energičnom držanju još upečatljiviji izraz, kojim Juraj promatra svoje djelo: šibensku katedralu!

Tekst i snimci: J. Čelar

Prijedlozi i mišljenja

SPOMENIK
KREŠIMIRU IV?

Među povjesničarima i kulturnim radnicima grada u zadnje vrijeme vode se diskusije oko trajnijeg obilježavanja 900-godišnjeg jubileja prvog spomena Šibenika. Prevladava uvjerenje za izgradnju jednog spomenika, spomen-doma ili slično tome. S tim u vezi šibenska podružnica Povijesnog društva Hrvatske jednim pismom, koje je upućeno na adresu Odbora za proslavu 900-godišnjice spomena Šibenika, među ostalim, predlaže slijedeće:

— Odboru za proslavu 900-godišnjice Šibenika preporuča se da organizira akciju za izradu, postavljanje i otkrivanje spomenika Petru Krešimiru IV kojim činom bi se obilježilo službeni završetak šibenskog jubileja. Članovi ove podružnice mišljenja su da bi se sredstva za ostvarenje ovog cilja mogla osigurati dobrovoljnim prilozima građana, radnih organizacija i institucija.

U svom pismu članovi podružnice smatraju da bi takav spomenik najadekvatnije simbolizirao ono bitno u proslavi, jer se s imenom ove historijske ličnosti Šibenik prvi put spominje, s Krešimirov IV Šibenik je ušao u historijski život našeg naroda i jer je ime tog hrvatskog vladara postalo drugo ime našeg grada. Kao jedan od rijetkih gradova na našoj obali Šibenik su osnovali Hrvati po svom dolasku u novu domovinu, stvorivši tako u svojoj državi jedno vjopolitičko središte koje je do početka 15. stoljeća odigralo značajnu ulogu u borbi protiv mletačkih pretenzija na naš etnički teritorij.

TKO JE DUŽAN ČISTITI
SNIJEG SA ULICA

?

Prvi snijeg ove zime, koji je pao posljednja dva dana prošlog tjedna, nije iznenadio građane. Oni su se, počeni prošlim iskustvima, osigurali zimnicom i ogrjevnim drvom na vrijeme. No snijeg je iznenadio građane u drugom smislu, i to prilično neugodno. Naime, komunalna ustanova za čišćenje grada dobronano je zakazala.

Nepravovremenim uklanjanjem snijega sa ulica i trgova u priličnoj mjeri je bio paraliziran saobraćaj vozila i pješaka. To se naročito osjetilo trećeg dana, tj. u nedjelju, kada se zbog burnog vremena snijeg pretvorilo u ledenu kora. Na prilazima gradu i na neravnim površinama bio je potpuno onemogućen pješački saobraćaj. Zabilježeno je i nekoliko slučajeva lakših nezgoda.

Doduše, u nekim gradskim predjelima pobrinuli su se sami građani da očiste snijeg ispred svojih kuća. Međutim, obala, Poljana i važnije gradske saobraćajnice bile su pokrivene debelim naslagama snijega i leda, a dječji nestašluk, uz pomoć nekakvih saonica, još je više učinio da pojedine gradske ulice postanu opasne za pješake. Svatko je očekivao da će već u subotu uslijediti generalno uklanjanje snijega sa ulica. Toga dana ono se dalo vrlo lako obaviti, jer je snijeg još bio mokar. Ali, do toga nije došlo.

Ako se to ovoga puta, ne znamo iz kojih razloga, propustilo da učini, ubuduće bi svakako trebalo na vrijeme izvršiti čišćenje gradskih ulica od snijega i leda. (j)

ZASTO TOLIKO NEHUMANOSTI?

Pismo

U našu redakciju došao je Ivan Radovančić, svjetioničar na Mulu kod Rogoznice, koji nas je zamolio da u rubrici »Građani pišu« objavimo slijedeće:

Na kraju ovog pisma stoji da bismo postavljanjem spomenika Krešimiru IV ovekovečili uspomenu na događaj koji se zbija prije 9 stoljeća, a koji ujedno možemo smatrati rođendanom Šibenika, grada koji se stalno isticao u borbi za naše narodno održanje, kako u srednjem vijeku, tako i u 19. i početkom ovog stoljeća.

Ovime dajemo priliku svim građanima da preko našeg lista svojim mišljenjima i sugestijama pridonese u rješavanju ovog pitanja. (j)

Obnoviti saobraćajne
znakove

Iako nas do glavne turističke sezone dijeli nekoliko mjeseci, već bi sada trebalo izvršiti sve pripreme radnje kako bi saobraćajni i turistički znakovi i table bili dovedeni u ispravno stanje. Putujući našim cestama uzduž i poprijeko, moglo se zapaziti da je stanovit broj znakova i tabli prilično demoliran, na nekim mjestima ih uopće nema, a ima i takvih koji više ne odgovaraju svojoj namjeni.

Posebno se u lošem stanju nalaze saobraćajni znakovi na lokalnim cestama, i to u pravcu Drniša, zatim na relaciji Lozovac — Slapovi Krke — Škradin, te na cestama prema Vrpolju, Dubravi i Danilu. Ništa bolja situacija nije ni na Jadranskoj turističkoj cesti, kao i na putu koji vodi za Murter i Tijesno.

Što se tiče tzv. turističkih znakova i tabli, kod njihova izgleda vladaju različiti ukusi. Neki sasvim odgovaraju svojoj svrsi, dok je veći broj svojim

izgledom takav da ne svraća gotovo nikakvu pažnju kod turista. Naročito su neestetski oni koji na stranim jezicima upućuju goste da je negdje u blizini lociran motel, restoran, auto-kamp ili plaža.

Sve bi te nedostatke trebalo otkloniti do početka turističke sezone. Zato je na zainteresiranim organizacijama da to učine u vrijeme kada se inače organiziraju akcije čiji je cilj da se što spremnije dočekaju prvi gosti na ovom području. (j)

Novine su
stizale sa

zakašnjenjem

Nevrijeme i sniježne vijavice u čitavoj Republici prouzrokovale su veliko zakašnjenje vlakova i autobusa, pa i prekinde na željezničkoj pruzi Šibenik—Zagreb i Šibenik—Beograd. Saobraćaj na cestama bio je također poremećen.

Zbog toga je s velikim zakašnjenjem u Šibenik stizala i dnevna štampa. U subotu iz Splita nije stigla »Slobodna Dalmacija« — sve do 13 sati. Slično je bilo i sa zagrebačkom štampom, a beogradska toga dana nije uopće stigla.

I ono malo štampe što je bilo stiglo poslije podne, raspacavano je teškom mukom. Kolica »Vjesnikove« poslovnice, kojima se do trafika prenose novine, postala su za ovakve prilike nepodesna. Ipak, zahvaljujući samo zalaganju raznosaca, novine su kako-tako stizale u prodavaonice i trafike.

U nedjelju ujutro sva je dnevna štampa stigla u Šibenik — sa neznatnim zakašnjenjem!

Na slici: raznosac novina istovaruje iz kolica jedan »kontigent« namijenjen trafici na uglu Poljane maršala Tita.

J. Č.

»U srijedu, 28. prosinca prošle godine, naglo mi je pozlilo. Dobio sam nesvjesticu, te sam sa svjetionika Mulo prebačen brodom u Primoštena, a odatle sam od liječnika zdravstvene stanice upućen u Šibenik na pregled.

Uz teški napor, pješakeći prema bolnici, zatražio sam pomoć od nekolicine prolaznika. Međutim, na moju molbu da me prihvate i odvedu do bolnice ostali su hladnokrvni i odbili su da mi

pruže pomoć. Na putu sam u dva navrata pao.

Nehumanost je naročito došla do izražaja kada sam blizu Vanjskoga zamollo dežurnog saobraćajnog milicionera da mi pomogne da bar dođem do restorana »Šibenik«, gdje sam namjeravao da popijem kavu, kako mi je savjetovano u apoteci na Pazaru.

Međutim, i on je ostao nijem. Zadržim snagama uspio sam se

OKO UREĐENJA PRIKLJUČAKA NA MAGISTRALU

Za veću sigurnost
cestovnog saobraćaja

Dovršenjem dionice Jadranske turističke ceste kroz Šibenik i mosta preko zaljeva, završeni su ujedno radovi na cijeloj dužini modernog kolovoza uz jadransku obalu. Unatoč tome, Jadranska turistička cesta donijela je prilično glatke, bolje zainteresiranim organima na šibenskom području. Ono što je obavljeno na dva priključka Šibenik-magistrala, ne odgovara suvremenim potrebama današnjeg saobraćaja.

Priključak kod Sv. Mare koliko-toliko može se tolerirati. Dakako, uz povećanu opreznost vozača, ali je zato priključak na suprotnoj strani, na Meterizama, nefunkcionalan i veoma opasan i za vozače i za putnike.

Kada je cesta puštena u saobraćaj, koliko nam je poznato, tada je bilo rečeno da su sadašnji priključci za Šibenik samo privremeno rješenje. Ako je to tačno, onda bi ih što je moguće prije trebalo dovesti u stanje koje će pridonijeti da se saobraćaj na tim mjestima odvija bez teškoća. O tom bi već sada

trebalo povesti brigu, jer će godina u koju smo već zakoračili — biti rekordna po broju motoriziranih turista iz inozemstva.

Kakvo se rješenje nameće za uređenje priključaka? Prema ocjeni nekih stručnjaka, priključ-

ak na Meterizama mogao bi se izbjeći na način da se asfaltiraju dio ceste koja od Tvrnice elektro i ferolegura vodi preko Njivica na magistralu, dok bi se priključak kod Sv. Mare mogao urediti tako da se za vozila koja saobraćaju u pravcu Ražina i Donjeg Polja izgradi novi put, ispod postojećeg željezničkog nadvožnjaka. Možda umjesto tih postoje neka druga rješenja, ali bez obzira na to koju soluciju mi prihvatili, u sadašnjem času je važno da se što prije pristupi uređenju priključaka na Jadransku turističku cestu. (j)

LJUDI, SJETITE SE I OVOG TRGA

Svake zime, osobito za vrijeme prošlih dugotrajnih kiša, moglo se vidjeti kako su ulice i prolazi u nekim dijelovima grada u takvom stanju da gotovo postaju neupotrebljivi za pješake.

To se osobito odnosi na predio Drage, iza lučkog skladišta i poduzeća »Dane Rončević«, jer je taj prostor već više vremena sasvim zapušten, iako se nalazi na najužem području grada.

Istina, taj predio još nije urbanistički definitivno riješen, stari projekti od prije desetak i više godina još uvijek čekaju vrijeme da budu realizirani.

Stoga se vjerojatno do sada i nije pokušavalo da se uredi prostor koji se inače naziva Lenjinov trg, a od kojeg je autobusna stanica udaljena samo desetak metara. Osim toga, trgov prolaze putnici koji iz autobusa odlaze na željezničku stanicu, ili obratno. Tu je još i buduća gradska tržnica, na koju će se dobrim dijelom dolaziti preko Drage. Sve će to još ove godine aktualizirati prolaz građana, putnika i turista preko Lenjinova trga.

Izgradnja poslovno - stambene zgrade »Slobodne plovidbe« i ribo - kombinata »Kornat«, koja je sada u toku (u stvari samo nadogradnja na staru zgradu), izgleda kao da nije nikoga potakla da se ozbiljnije pozabavi uređenjem prostora — kojim je sada gotovo nemoguće proći.

Ne bi bilo potrebno, a možda ni svrsishodno — da se već

sada pristupi asfaltiranju Lenjinova trga, ali bi se stanje moglo popraviti sa svega dva kamiona sitnog šljunka, tek toliko da se ne stvaraju ogromne lokve koje taj trg pretvaraju u prava jezera.

Ali, ni toga neće nitko da se sjeti. Nisu u pitanju samo zimski kiše. Ljeti su tu neugodnosti druge vrste. Kad je malo vjetra, sve se dimi od velike prašine, a da i ne govorimo o tom — kad tim prostorom »manevriraju« brojnica vozila, što smeta ne samo prolaznicima — nego i stanovnicima okolnih zgrada.

Zbog svega toga ipak bi uskoro nešto trebalo poduzeti. J. Č.

Zašto
propadaju
zgrade u
Kanaluu

Koliko smo već puta pisali o objektima što se nalaze na Martinskoj i u Kanalu, te o tome kakva ih sudbina očekuje nakon što je prestao saobraćaj na trajektu preko šibenskog zaljeva? Međutim, iako je otada prošlo pola godine, još se nije našlo adekvatno rješenje. Kako ponovo aktivirati turističke objekte s druge strane zaljeva? I koliko ćemo još trebati da čekamo na to?

Osim objekata na Martinskoj, koji su, da tako kažemo, zarasli u korov i sve više propadaju, nije nadmet spomenuti i situaciju u kojoj je došlo desetak zgrada što su smještene na putu od auto-kampa u Kanalu do Jadrje. Ovih dana imali smo ih prilike vidjeti. Nekoliko objekata na vrlo atraktivnom području nalazi se u veoma zapuštenom stanju. Na nekima od njih nestali su prozori i vrata, a o unutrašnjim prostorijama da i ne govorimo.

Zar je trebalo da tako izgledaju ti objekti, utoliko više što postoji organizacija kojoj je povjeren nadzor nad njima. Kako smo informirani, te zgrade spadaju pod nadzor poduzeća »Rivijera«, kao što se ustalom i ostali objekti na tom području nalaze u nadležnosti te radne organizacije.

Pitam se sada: zbog čega vlada takva nebriga o objektima koji se i te kako korisno mogu upotrijebiti u toku cijele godine, a naročito u vrijeme turističke sezone? Naime, riječ je o zgradama što su ih svojevremeno napustile vojne vlasti. (j).

zabilježeno

Godišnje konferencije Socijalističkog saveza u mjesnim organizacijama i podružnicama završene su krajem prošlog mjeseca. Na tim skupovima, koji su održani na cijelom području šibenske općine, analizirana su različita aktualna pitanja iz života i rada organizacija SS-RN. Na godišnjim sastancima izabrana su nova rukovodstva mjesnih organizacija i podružnica.

Poduzeće za ceste nije uspjele na prvoj licitaciji da proda pet splavi koje su do izgradnje mosta saobraćale na trajektu Dolac — Martinska. Ponovna licitacija za prodaju splavi održat će se u najskorije vrijeme. Tačan datum bit će naknadno objavljen.

Snimanje dokumentarnog filma »Devet stoljeća Šibenika« povjerenje je našim sugrađanima Mati Relji, koji je dosad režirao dva dugometražna filma: »Kota 905« i »Opasni put«. Pripreme će započeti ovih dana, a snimanje prvih eksterijera obaviti će se na proljeće. Predviđa se da će ovaj film, posvećen 900-godišnjem jubileju grada, biti dovršen u drugoj polovici ove godine.

Konzervatorski zavod za Dalmaciju izvršit će restauraciju slika starih majstora iz XV do XVIII stoljeća, koje su pohranjene u samostanu Sv. Lovre. To su djela Palme Mlađega i Domenika Tintoreta, te slika »Gospa s djetetom«, koja se pripisuje šibenskom slikaru iz XV stoljeća Jurju Culinoviću.

Dom Jugoslavenske narodne armije ugovorio je sa Narodnim kazalištem iz Splita da njihov operetni ansambl gostuje u Šibeniku 21. o. m. Splitški umjetnici izvest će »Malu Floramu« od I. Tijardovića. Dvije predstave održat će se u zgradi Narodnog kazališta, sa početkom u 18 i 20 sati. (j)

Šibenski Centar za scensku kulturu bio je najavio da će se premijerna predstava komada »Gospođice Borderau« dati 8. siječnja. Međutim, došlo je do izmjene u dnevniku praizdvedbe (to je prvo izvođenje »Gospođice Borderau« u našoj zemlji), pa ćemo tačan datum prve predstave donijeti u narednom broju našeg lista.

Posjetioci Muzičko - literarnih večeri Centra za scensku kulturu imat će u ovoj godini nekoliko »susreta« s veoma dobrim temama. Naime, istaknuti kulturni radnici Šibenika obradit će crnačku poeziju i muziku, zatim temu »Šiler — Verdi — El Greko«, te »Ruske romanse u poeziji i muzici«. Pored toga, razgovarat će se na temu »Hrvatski pjesnici i njihove pjesme u muzici«.

U prodavaonice »Tkanine« stigli su štofovi za muška odijela. Štof za odijela od kamgarina stoji od 8.500 do 19.500 starih dinara. Prodavaonice toga poduzeća dobro su snabdjevene i tkaninama za muške i ženske kapute, koje su iz uvoza i domaće proizvodnje.

Škola za djecu ometenu u psihikom i fizičkom razvoju počet će radom 1. veljače. Za prvog direktora te nove školske institucije u našem gradu postavljeno je Branko Belamarić, predsjednik Prosvjetno - kulturnog vijeća Skupštine općine Šibenik. Troškove školovanja djece ometene u razvoju snosit će, pored Republike, i komune iz kojih djeca dolaze na školovanje. (B)

ISPRAVAK

U prošlom broju »Šibenskog lista« u vijesti »zahvala Elektri«, objavljen je među navodnicima izraz »naši razumijevanje«. Kako se to moglo shvatiti i drukčije nego smo mislili, napominjemo da je kolektiv »Elektra« našao stvarno veliko razumijevanje za molbu dječjeg vrtića »Ante Sentić«, izvršivši obimne radove u zgradi vrtića, te da smo taj izraz stavili u navodnike samo zato što se razumijevanje ne može naći i što smo navodnicima htjeli taj izraz osobito istaći — kao često upotrebljavan.

Redakcija

Eto: udalji sam se dva kilometra od Krke, a da ni sam ne znam kako. U stvari, morao sam se udaljiti, jer u Visovcu je sablja Vuka Mandušića i priznanje Ferdinanda Scotia za njegove ratničke zasluge i za prevodjenje raje na kršćansku stranu, a ovdje u selu njegova je mrtva kuća i njegov živi rod, koji s rezervom govori o svome porijeklu, ali i s pritaženim ponosom.

»Imati Vuka za rođaka nije naročita stvar. Bolje bi bilo da je neki od živućih.«

Krka me vuče k sebi kao golemi magnet trunke željezne pilovine. Vuku me njena bistrina i pusti dvori na kamenu, jer Krka bijaše ustoličila uz svoje stijene mnoge hrvatske velikaše: Subiće, Neliće, Nakiće, Ugriniće, Mišljenoviče, Svačiće, Bogetiće, Martiniću, Utješeniću, Draškoviću... što sagradiše dvore — gnijezda orlovska nad bistroj i nemirnom rijekom. Ona je vukla na svoj tok historike, putopisce, etnologue, biologe, hidrologe, pustolove... Ona je i priviđenje i stvarnost, tajanstvena i nasmijana, U njen tok zasađene su plemenite loze.

Vraćam se istim putem do jablana. Čujem u blagom jugu bučni dvoglas Skradinskog buka i Roškog slapa, ali ne mogu ostaniti po strani u nebo propetu Uzdah-kulu, jer sudbina Visovca, Rupa i Dubravica bijaše za nju vezana.

Penjem se izdišući dušu. Brijete me bedra i pokoljenice, a opet, grabiće i luzi, nevidljivi slavuju u guštacima i belenguze na kamenu, zubor potoka dolje po taracama bijelog ispranog kamena, mračna zidina na kojoj čuči planinski orao što vreba na janje ili nejakoj dijete (ovdje se priča da orlovi nose djecu), trošna brda sa tri strane — sve me to vuče da se penjem, penjem, jer Uzdah-kula, gledana iz podnožja Uzdah-brda, izgleda nedohvatna, kao da se dotiče neba.

Pređa mnom golema mrtva stijena odvaljena od Uzdah-brda zaustavila se i visi nad provalijom. Nešto iznad nje, kraj puta što prečice siječe Uzdah-brdo, teče vodeni točak i od pamtičijeka nateče vučije i suhe opne umorna putnika. Kao po nekom zakonu, svaki putnik, napije li se vode na »Uzdaju«, sjedne kraj točka i promatra kulu na vrhu ispred sebe. Oko vode nekoliko djece i magaradi. I jedan zamišljeni starac. Djeca su u stalnom pokretu. Starac sjedi nepomično, ispušta dimove podbočen o suvaraču kojom podbače vučiju dok tovari drugu (ako nema nikoga da mu pomogne) i gleda mrtve zidine kule. Gledam i ja njegovim vidoklonom i pitam ga:

— Po čemu je nazvaše Uzdah-kulom?
— Po uzdah — kaže starac. U njoj su sužnji uzdisali za slobodom, za dječjom, dječom, majkom...
— Hoćete li poći sa mnom do gore?
— Zar ne možete sami?
— Nisam nikada bio.
— Strašite se...
— Ne. Ničega se ne strašim, nego da mi pokazete.
— Vraga ću vam kazivati: pusti zidovi i srušeno kamenje.
Starac je krenuo sa mnom. Drago mi što sam ga zamolio za pomoć. Prešli smo potok pod izvorom, poviše točka, pa uzbreškam prema Kuli s koje poletješe dva orla preko Krke prema visokim Gredama. Tamo će oduzeti mir divljim golubovima.
— Mehmed-beg, vlasnik Uzdah-kule i grada Čučeva gore na Krki, mučio je narod svuda okolo, a najviše Rupljane, jer su bili nepokorni. U Rupama je živjela nadaleko poznata ljepotica Stana Barišić, kćerka kneza Jurja Barišića — nastavlja starac mrko, mašući suvaračom prema Visovcu i Rupama. — Bila je zaručena za Pavla Mandušića, brata Vukova, koji su širili u narodu mržnju protiv Turaka. U Stanu je bio zaljubljen Ešejin, Mehmed-begov pomoćnik, koji jednog dana pade s Kule i slomi vrat. Beg objavi da ga je začarala lijepa Stana pa zbog toga dade pohvatati rupske momke i zatvoriti ih u čučevsku tamičnicu, a Pavla Mandušića zatočio je ovdje u ovoj kuli. Njegove uzdahe i vapaje za Stanom slušaju čobani po ovim stranama, jer ti su uzdasli bili tako snažni

KRKOM UZVODNO

da su se daleko čuli. Čula ih je i Stana. Po tome je ova vražja kuća dobila ime.

Umuknuo je. Kuća suvaračom po zidu, prevrće kamenje kao da nešto traži, nešto što bi ga uvjeralo u istinitost legende. Zatim gledasmo ukoliko na sve strane i nigdje vidiku granice nema.

— U djetinjstvu poturčena Rupljanka Merjana, žena Mehmedova, koja je sa sinom živjela u Čučevu, gledajući okovane rupske momke, sjeti se svoga roda pa nagovori sina Aliju da ih otkuje i pusti iz Čučeva. Kad su došli u Rupe, podignu seljake s kojima svi navale na Uzdah-kulu i oslobode Pavla Mandušića. Pavao je zapalio kulu da nitko više u njoj ne trpi kao što je on trpio, a Mehmed-bega živa baci u vatru — živo i razgovjetno priča starac kao da je on jedan od junaka što uništise Kulu od uzdahe.

Nismo na vodi našli njegova magarca, ni vučije. Djeca su mu natočila vodu i odrenali njegovoj kući u Dubravice.

— Pojedite pečena janjca, napite se ove vode i opet ste gladni — kaže starac prolazeći kraj izvora.

Ovdje na Uzdahu sastaju se izmučeni vjetrovi: morski i planinski. Ljeti čovjek prima snagu planine i blagost mora. Zimi bura izjeda lice zemlje i lice čovjekovo.

— Podite sa mnom u Zvrljevo — kaže mi starac šalom.

— U Zvrljevo? — ispade mi samo čudenje.

— Moj unuk Dubravice naziva Zvrljevo. Kaže da po Matavulju tako dođe. I pisma mi šalje na Zvrljevo.

— Zar ne živi u Zvrljevo vaš unuk?

— Živi u Zagrebu. Studira 'rvacki — kaže starac. — Juče sam dobio pismo.

Starac mi pruži plavu zgužvanu kuvertu. Citam: »Brajković Jere — Kušmelj, selo Dubravice, z.p. Skradin.«

— Stiže vam ovako adresirano.

— Uvijek.

— Voli vas, čini mi se, vaš unuk.

— Ja sam mu otac i djed — kaže žalosno. — Dobar je, klapac jedan, dobro uči.

— Nema oca — znatizeljan postajem.

— Poginuo u partizanima kad je mali imao dvije godine. Napatio se zajedno sa nama. A voli šal, nasmijem se kad čitam njegovo pismo — kaže i zamisli se. — Bojim se za njega: voli pravdu.

— Samo ovo sa Zvrljevom i Kušmeljom nije ni šala ni pravda, bogami. Ne kačem, naša su djeca nekad odlazila na Visovac u vrata, odlazila su i iz drugih sela i postajali su vratri, i ne kačem — vratri su vratri, ali mi nismo lupeži kako kaže Matavulj u svojoj knjizi »Bakonja vra Brne«. Imam tu knjigu kod kuće, kupio mi je moj unuk.

— Možda Matavulj ne misli baš na Dubravice.

— Hm, ne misli — trgne se starac. — A misli li na Miljevce ili Rupe, na Plastovo, a? Kao da to nije svejedno, kao da se mi u čemu razlikujemo. Kažem vam, na Krki ne postoji nikakvo Zvrljevo kakvo prikazuje Simo Matavulj. Ako govori o zlim ljudima da su dobri, manja je sramota nego kad govori o dobrima da su zli.

— U stara vremena živjelo se teže, ali poštenije. Nekad su, po pričanju moga djeda, a ja to dobro pamtim, dolazili lupeži od Ve-

lebita i Dinare i vrug ih znao odakle, da nam pustoše torove i naše blago gone po sjajovima u Bosnu i Liku. A Matavulj piše da smo mi lupeži i to daju našoj djeci da čitaju, da uče napamet kako su njihovi djedovi i pradjedovi bili veliki kradljivci blaga. A mi oduvijek držimo otvorene konobe i stanove, sušimo pršute na bure obješene na bajamu. I mačke naše znadu da se tuđe ne smije dirati. A Matavulj piše da smo lupeži.

Korak po korak, kroz uličice pune kamenja, obzidane suhozidom, stigli smo pred kuću. Sunce zašlo za Zelenu glavicu iza Guđuće, a dan nije otišao, trajat će još pola sata.

Pročelje Jerine kuće natkrilo je gustom odrnom brunca na kojoj će grozdovi visiti do Nove godine, a onda će doći njegov unuk da ih pobere. Jere Brajković-Kušmelj raduje se, kaže mi s neobičnim ushićenjem, novogodišnjoj berbi grožđa. Tada će sa svojim unukom, studentom 'rvackog jezika, razgovarati o svemu i svacemu; pit će crno vino...

— Sjednite — kaže stari Jere i pruži mi izmrčenu knjigu u ruke. — To je taj »Bakonja vra Brne« — nastavi uvriješeno. — Ima u nas puno Bakonja, ali nema lupeža. Svaki momak je bakonja. I ja sam bio bakonja, ali lupež nisam bio. Kaže moj unuk da je Matavulj živio u kraju gdje ima lupeža... Evo, na ovoj strani... pročitajte...

Otvorio sam knjigu i čitao za sebe, ali mi stari Jere Brajković, zvani Kušmelj, naredi da čitam glasno i ja nastavi glasno čitanje pogledavajući kako Jere grči lice u grimasama...

»Kušmelj kao da bješe i najpošteniji među svim zemljacima. Velimo: kao da bješe, jer ne znamo pouzdano.«

— Sta govori kad ne zna — upada Jere.

— Pusti gospodina, neka čita — umiješa se starica, Jerina žena.

»On se kleo da nikad nikome nije ništa ukrao osim stricovima dvije koze, i to prije no što se oženio, i to po nagovoru pokojnog strica Jurete; ali su se i Zvrljevljani kleli da on ima na duši bar trideset grla što sitne, što krupne stoke, i još mnoge manastirske stvari.«

— A jooo... kud taj ode. Još će reći da smo Boga pokrali.

»Sad, ko bi u tom mogao pravo presuditi? Odsta se pretjeralo i s jedne i s druge strane. Tako je kanda i carska vlast mislila, te prebivši napolak i uzevši na um da kad je čovjek iz Zvrljeva, a nije prihvatio više od petnaest glava životinje, da taj čovjek nije prešao iz granica čestitosti, te da može biti narodnijem glavom.«

Starac je raskolačio oči tupkajući suvaračom o kamen ispred sebe. Suzdržavao se da ništa ne kaže, ali nije mogao izdržati.

— Zvrljevljani pokradoše sve i svoj rod, a dobra carska vlast prepolovljuje. Ukradeš vola, a vlast kaže da si ukrao pola vola, ubiješ čovjeka, a carska vlast vjeruje da si ubio pola čovjeka. Je taj izmišlja, bože mili!

Starac se najednom trgne: uspravi se i zovne ženu:

— Stara, gdje si?

— Evo me — iziđe iz konobe.

— Nareži nešto za večeru.

— Već je na stolu. Narezala sam pršuta i starog sira iz ulja. Ne znam da li gospodin voli.

— E, tko to ne voli — izjašnjava se starac i ne gleda me.

Imao sam osjećaj da se miris starog pršuta i ovčjeg sira, što čitavu godinu leži u maslinovu ulju, razljuje preko Krke do Bukovice i niz bore ispod Dubravica, do mora.

— Zašto vas unuk naziva Kušmeljom? — ne da mi davo mira.

— Zar ne mislite i vi? — gotovo zaplače starac.

Bijaše mi žao što sam ga pitao. Nelagodno sam kimao glavom.

— Sali se sa mnom, vrag jedan, jer se ljutim na toga Matavulja. Mladarija voli kad se mi stari ljutimo. Jediti... Pijte, ima i crnog i žutog, koje želite — nutkaže me veselo kao da je zabravio na Matavulja. Ima u toj knjizi i dobrih stvari. Ma najbolje mu je ono sa Pivalicom koji je nasamario starog linog vra Brnu.

N. Pulić

Djeda Mraz u vrtićima

Ove godine šibenski mališani nisu imali javnu priredbu za Dan dječje radosti. Nije bilo automobilske karavane djeda Mraza i njegove pratnje, nije bilo mališana obučenih u junake dječjih priča, nije bilo ni balona, vreća s bombonima i govora djeda Mraza okupljenoj djeci pod balkonom Narodnog kazališta.

Ali, iako su ovogodišnje priredbe uz proslavu Dana dječje radosti bile znatno skromnije, veselju nije bilo ni kraja ni reda. U nekoliko dječjih vrtića priredbe su bile organizirane još 30. prosinca ujutro. Prostorije u kojima su boravili mališani bile su ukrašene jelkama, crtežima iz dječjih slikovnica, pozdravima za Novu godinu, zvjezdicama, balonima i šarenim pletenicama od papira.

Svi su očekivali dolazak djeda Mraza i svatko je htio da ima svoga vlastitog Djeda, jer je »službeni« djeda Mraz bio zauzet priredbama što ih je organizirao Centar za scensku kulturu, a kojima je prisustvovala najveći broj djece osnovnih škola.

U dječjim vrtićima Djeda se pojavio sa svojom velikom bijelom bradom, visokom crvenom kapom, širokim čizmama i, naravno, sa darovima!

Svi mališani radoznalo su ga očekivali. Među njima su bili i

mnozi roditelji.

Uspjelu priredbu vidjeli smo u dječjem vrtiću »Pionir« na Baldekinu, gdje je djeda Mraz dočekan sa svim počastima. On je tu poznavao mnoge mališane još od prošlogodišnjeg susreta. Neki »zločesti« rekli su mu da su se »popravili«, a drugi su obećali da će biti još bolji. U programu što su ga zatim izveli, učestvujući gotovo svi, pokazali su da su naučili mnogo korisnih stvari i da njihov boravak u vrtiću nije samo obična dječja igra.

Čim je program završen, mališani su okružili djeda Mraza i obasuli ga pitanjima. Pri tome su nestrpljivo očekivali kada će on odrješiti svoju vreću — s darovima!

U dječjem vrtiću na Šubićevcu održana je slična priredba. No, kad smo tu došli, Djeda više nije bilo, jer je morao otići u jedan drugi vrtić. Ipak, u lijepe uređenoj i okićenoj prostoriji zatekli smo mališane kako

glasno komentiraju o svojim utiscima. Djeda Mraza zatekli smo kasnije i u ostalim vrtićima, gdje su mališani također dobili da-

rove i pričali s djedom Mrazom, veseleći se njegovu dolasku i njegovim dosjetkama.

Tekst i snimci: J. Č.

Produžena upotreba prigodnog žiga

Zajednica jugoslavenskih poduzeća PTT saobraćaja iz Beograda odobrila je, odnosno produžila daljnju upotrebu prigodnog žiga posvećenog 900-godišnjici grada, i to do 3. XII 1967. godine, tj. do kraja same proslave.

Produženje upotrebe navedenog žiga zatražilo je filatelističko društvo »Šibenik«, a na molbu Odbora za proslavu.

Žig je u upotrebi, u mjesnoj pošti, još od početka proslave, tj. od 23 travnja 1966. godine. Okruglog je promjera i pored prigodnog napisu — replika žiga prikazuje karakteristične zgrade iz starog dijela grada. Ideju i crtež žiga pripremili su članovi filatelističkog društva i smatra se da je to jedan od najuspjelijih od 1954. godine, kada je društvo izradilo prvi prigodni žig.

M. M

Pogledi u neobičnog gosta

Ima još vremena, ali ...

Retrospektiva onoga što smo uradili (ili što smo namjeravali da učinimo!) povodom 9 stoljeća grada Šibenika, ukazuje na velike propuste i praznine koje su se mogle ispuniti »malim«, ali nimalo značajnim akcijama, u prvom redu na kulturno-prosvjetnom planu. Jer, govoriti da je učinjeno mnogo, ličilo bi sada na nešto što ne bi služilo ničemu.

Naime, u ovom trenutku pred nas se postavlja slijedeće pitanje: kakav je doprinos proslavi 900-godišnjice Šibenika učinjen od strane Pododbora Matice hrvatske, od Podružnice Povijesnog društva, od Kulturno-prosvjetne zajednice i općenito od kulturnih radnika našeg grada? Postavljajući to pitanje, ne zaboravljamo na neke akcije o kojima smo već opširno (da li i preopširno!) pisali.

Tema, zacijelo, nije bespredmetna i ne »visi u zraku«, a njeno razglablanje inicirano je jednom sasvim običnom novinskom vijesti. Naime, nedavno smo u više tjednih i dnevnih listova pročitali da je zadarski Pododbor Matice hrvatske, zapravo njegova usmena Zadarska revija, našla za shodno da u Zadru čitav jedan broj usmene Zadarske revije posveti 900-godišnjici grada Šibenika. Nema sumnje da je to lijep i poučan primjer odnosa prema jednom gradu.

Međutim, koliko nam je poznato, šibenski Pododbor Matice hrvatske nije organizirao ni jednu akciju u povodu značajne godišnjice stoljetnog Krešimirova grada. Ta činjenica ukazuje na inertnost, učmalost, pa i na loš sluh dijela naših kulturnih radnika, jer nam se čini pristo nevjerojatnim da Pododbor Matice hrvatske nije našao za shodno da održi bar nekoliko predavanja i organizira koju izložbu.

Istu zamjerku (održano je jedno predavanje?) može se uputiti i Podružnici Povijesnog društva Hrvatske u Šibeniku, jer nam se čini da su povjesničari (a ima ih i te kako sposobnih) propustili priliku da se iskažu i da dadu svoj doprinos proslavi našega grada.

Za proslavu 900-godišnjice Šibenika prstom »nije makla« ni Kulturno-prosvjetna zajednica, koja je već odavno organizirana i koja ima svoje rukovodstvo, koje, eto, ne radi.

Gdje su korijeni te inercije i koji su razlozi toj nebrizi? O financijskim neprilikama, bar u ovom slučaju, mislimo da ne može biti govora i da u tom pravcu ne bi trebalo tražiti ni odgovor ni opravdanje. Jer, da se organizira jedno ili pet predavanja ne treba milijun dinara, već možda 10 — 20 tisuća, a toliko se ipak moglo naći u svako doba. Ako sada još jednom ponovimo činjenicu da u našem gradu ima sposobnih ljudi, onda jedino dolazi u obzir pretpostavka da su oni, ili bar ogroman broj njih, ostali dužnici proslavi značajnog jubileja našega grada. Čini nam se da upravo u tom grmu leži zec.

Kako se proslava prvog spomena Šibenika odvija i u ovoj godini, mislimo da ima vremena da se propusti bar djelimično isprave. Kulturno-prosvjetne organizacije i pojedini kulturno-prosvjetni radnici treba da mnogo više razmisle o tome šta su ostali dužni da urade i doprinesu tako značajnoj godišnjici i da ih to potakne na potpuniji i organiziraniji odnos prema njoj — ubuduće.

Uvjereni smo da će se, postavte li se bolje, naći i sredstva za akcije, te da se ovoga puta u tom računu nećemo prevariti.

(B)

Šibenik' isplaćuje dugove

Za posljednja tri mjeseca prošle godine šibenski drugoligaš nije svojim igračima (pod ugovorom ih ima 19) i službenicima isplatio ni jednog dinara. Tako su se u ta tri mjeseca potraživanja na ime ugovorom utvrđenih osnovica i premija popela na više od 8 milijuna starih dinara.

Međutim, obaviješteni smo da će »Šibenik« već narednih dana isplatiti glavnu duga. Naime, klubu je pritekla u pomoć sindikalna podružnica TLM »Boris Kidrič«, koja je na žiro-račun kluba doznacila 800.000 starih dinara.

Gotovo u isto vrijeme na a-

drešu »Šibenika« je Odjel za komunalne poslove Skupštine općine uputio 920.000 starih dinara, a na ime troškova održavanja stadiona »Rade Končara«.

Pored toga, iz budžeta Skupštine, općine, a na ime dotacije za prvo tromjesečje ove godine, u klupsku blagajnu će ovih dana pristići oko 4.000.000 starih dinara. Doda li se tome blizu 2 milijuna starih dinara koje će »Šibeniku« za prijelaz Velimira Orošnjaka uputiti »Maribor«, nije teško izračunati da će naš predstavnik dobiti ukupno oko 8 milijuna starih dinara. (B)

LUŠTICA U »SPLITU« ŠKARICA U »ZADRU«

Sasvim iznenada odjeknula je vijest da je jedan od najboljih košarkaša »Šibenika« Slaven Luštica, sin bivšeg igrača i trenera Slavka Luštica, potpisao pristupnicu za prvoligaša iz Splita. Luštica polazi završni razred gimnazije u Šibeniku i za momčad »Splita« nastupat će u drugom dijelu prvenstva. Stručnjaci vjeruju da će se 18-godiš-

nji Slaven Luštica razviti u odličnog košarkaša.

Istovremeno je u javnost »procurila« za sada nepotvrđena vijest da će još jedan igrač napustiti redove KK »Šibenika«. Riječ je o Škarici koji bi, prema tim vijestima, trebao pristupiti prvoligašu iz Zadra. Odlazak te dvojice perspektivnih igrača predstavlja osjetan gubitak za ekipu trenera prof. Ivica Slipčevića. (P)

Plivanje

Trening u riječkom bazenu

Da bi što spremnije dočekali zimsko prvenstvo države, koje će se početkom travnja održati u Zagrebu ili Rijeci, plivači i plivačice šibenskog prvoligaša odlaze na trening u zimski bazen riječkog »Primorja«.

Taj prvi kontakt s vodom nakon ljetne sezone održat će se za vrijeme zimskog školskog raspusta. Na jednodnevno gostovanje krenut će uglavnom svi plivači na koje se računa u borbama za državno prvenstvo.

Treneri PK »Šibenika« Velibor Baošić i Slobodan Klisović rekli su nam da su to: Edi Baica, Diana Periša, Ljiljana Marinović, Radoslav Košan, Lovorka Lambaša, Vitomir Juraga, Franko Stojnić, Joško Sarić, Duška Cikola, Radomir Pauk, Neda Zonja, Nada Malenica, Gordana Škarica, Ranka Cikola, Zvone Lokas, Siniša Belamarić i drugi.

Budući da naš grad još uvijek nema zimskog bazena, bez kojeg se ne može zamisliti kontinuirani rad, rukovodstvo našeg kluba stalo je na stanovište da je jedini izlaz u treningu u bazenu riječkog »Primorja«. Te pripreme stajat će našu blagajnu dosta sredstava, ali to je jedini izlaz ukoliko želimo da bar donekle »uhvatimo korake« s našim konkurentima. Na tim treninzima posebnu pažnju posvetit ćemo »nabijanju« kondicije, premda nećemo zaboraviti

ni dotjerivanje stilskih finesa plivanja. Nadamo se da će jednodnevno gostovanje u Rijeci biti višestruko korisno za naše plivače i plivačice — rekli su nam treneri Baošić i Klisović. (B)

Ipak novac za Orošnjaka

Po svemu sudeći, »Šibenik« će ipak uspjeti da naplati od »Maribora« 1.800.000 starih dinara. Naime, taj je iznos mariborski drugoligaš dužan da isplati »Šibeniku« na ime odštete za prijelaz Velimira Orošnjaka u klub grada pod Pohorjem.

Prije tri mjeseca uprava NK »Šibenika« je, u namjeri da dobjije ugovorom predviđeni novac, ovlastila javno pravobranilaštvo u Šibeniku da putem šibenskog Okružnog suda učini sve što je potrebno da bi se sporni iznos konačno slio u stalno praznu blagajnu našeg

IZ ŠSD »GIMNAZIЈALCA«

»Gimnazium« pobjednik

U okviru prvog kupa za pehar »Gimnazijalca« završen je turnir u košarci. Prema očekivanju, prvo mjesto osvojila je ekipa iz Gimnazije — »Gimnazium«, i to sigurnim pobjedama nad sva tri protivnika. Ekipa »Gimnazium«, u sastavu Bogdan 30, Cvijanović 8, Gulin 79, Škarica 66, Skočić 18, Superba 4, Luštica 16, Cupin 2, Radić 12 i Slipčević 8, nije dozvolila nikakvo iznenađenje. »Mladost« (Ekonomska škola) pobijedena je sa 67:34, »Olimpe« (Pedagoška gimnazija) sa 85:34, a »Univerzal« sa 69:66. U ekipi pobjednika najbolji su bili Gulin, Škarica i Superba.

Drugo mjesto osvojila je ekipa »Univerzal«, također iz Gimnazije. Uspjeh ove ekipe potpuno je zaslužen, iako predstavlja iznenađenje.

Požrtvovanom igrom, čiji su nosioci bili Arnatović i Vujić, uz smirenog strijelca Milića, pobijedili su »Mladost« sa 65:48 i »Olimpe« sa 65:56. Dobro su još igrali Salajić i Blažević.

Susret između »Mladosti« i »Olimpe« riješio je pitanje začelja. Prvi dio pripao je »Olimpu«, ali ne toliko sigurno da u drugom poluvremenu »Mladost« ne izbore pobjedu od 58:42. Najbolji igrač »Mladosti« na turniru bio je Lakoš, dok kod »Olimpe« nije bilo pojedinca koji se naročito isticao.

Na turniru je najbolji igrač bio Gulin, koji je sa 79 koševa ujedno i najbolji strijelac. Iza njega plasirali su se Škarica sa 66, Milić sa 65 i Lakoš sa 63 ubačena poena. Prisustvo publike, sportsko i fer atmosfera, te objektivno suđenje i vrlo dobra organizacija učinili su ovaj turnir vrlo uspješnim. Borbe za pehar nastavljaju se turnirom u obojici.

Učenice Gimnazije i Ekonomske škole odigrale su dvije prijateljske utakmice u košarci, sa podjednakim uspjehom. U prvom susretu pobijedila je ekipa »Mladosti« sa 36:25, dok je revanš pripao članicama »Gimnazijalca« sa 36:27. Najbolje igrače tih susreta bile su Giljanović, Bešić, Petković i Jurković. Potrebno je istaći da učenik Gimnazije Arnatović sa uspjehom ove školske godine vodi žensku sekciju »Gimnazijalca«. Sudešje je bilo na nivou granja, dosta slabo.

Na prvenstvu Gimnazije u obojici nastupile su četiri ekipe. Igraјуći dvostrukim bod-sistemom, najviše uspjeha imali su učenici drugih razreda. Oni su od 6 susreta 5 dobili i napravili iznenađenje, ali je njihov uspjeh zaslužen. Četvrti, apsolutni favoriti, zbog nehomogenosti ekipe, propustili su šansu, iako su prema kvalitetama igre sigurno najjači.

Najbolje su igrali: Radić, A. Dobrota i K. Dimić. Sve utakmice vrlo dobro je sudio učenik Bumber.

UPRAVO, JAVI SE

Šahovsko društvo u Šibeniku bilo je prije nekoliko godina veoma aktivno. Ono je u svojoj bilanci imalo nekoliko zapaženih rezultata. Navest ćemo samo neke od njih. Godine 1960. pobijedili su svoju ekipu Knina, koja je nedavno igrala na polufinalnom prvenstvu SR Hrvatske, zatim su pobijedili omladinsku ekipu Splita (sa 6,5:3,5), za koju su igrali i Bojan Kurajica, sadašnji internacionalni majstor, i Vlado Kovačević, majstorski kandidat. Imali su i veoma dobar plasman na jednom turniru u Kranju, kada su osvojili vrijedni trofej. Bilo je i drugih značajnih uspjeha.

Međutim, danas je aktivnost Šahovskog društva u Šibeniku sasvim zamrla. Ono kao da više i ne postoji, iako još uvijek ima svoju upravu, jer je nitko nije razriješio dužnosti, te ona tako još uvijek formalno odgovara za to društvo.

Interes šibenske omladine za šah dosta je velik, ali ona danas više nema gdje da se okuplja: nema svojih prostorija, nema šahovskih tabli i stolova, nema turnira, pa ni bilo kakve druge aktivnosti u Društvu.

Sta se, dakle, dogodilo sa Šahovskim društvom i koji su razlozi da se ono raspalo?

Društvo je osnovano 1947. godine i djelovalo je aktivno sve do 1962. kada su njegove prostorije zatvorene.

Naime, zadnjih nekoliko mjeseci te godine nije bio plaćen najam za prostorije (oko 30 do 40 tisuća starih dinara). Vlasnik je otkazao najam dok se najamnina ne plati i, navodno, zaplijenio inventar Društva.

Kako smo informirani, nitko od uprave o tome nije tada pokušao da povede računa ili da bar pronađe zadovoljavajuće rješenje. Inventar je tako propao, a aktivnosti Društva odjednom je sasvim zamrla.

Kad su članovi uprave vidjeli do čega je došlo, od svega su digli ruke.

Godine 1962. društvo je bilo dobilo neka sredstva, u visini od oko 100.000 starih dinara, ali od toga nije isplaćena najamnina, već je jedna ekipa od 6 članova otputovala na turnir u Kranj, koji ipak nije bio od velikog značaja — kao što je bilo pitanje obaveza prema najmodavcu i opstanku društva. Na tom turniru, koji je bio organiziran u čast 800-godišnjice Kranja, nisu se sticale nikakve kvalifikacije, ali su sredstva ipak utrošena za put i boravak u Kranju od nekoliko dana.

Usput, šibenski šahisti osvojili su na tom turniru trofej (kristalnu vazuu), koja, međutim, nikada nije stigla u prostorije kluba, a ni danas se ne zna gdje se nalazi.

Kasnije, kad su prostorije bile zatvorene, nije sazvan nikakav sastanak Šahovskog društva. Nitko nije upravu razriješio njenih dužnosti. Jednostavno je stavljen ključ u bravu — i gotovo! A društvo je tada brojilo oko 120 aktivnih članova. Oni danas nemaju gdje da igraju šah, jer društva, u stvari, više i nema. Takmičenja koja se održavaju u okviru radničkih sportskih igara, i u okviru Doma Armije — sasvim su druge naravi i ona ne mogu zamijeniti rad u okviru društva.

Ako je ovo samo »jedna strana medalje«, bilo bi zanimljivo čuti i onu drugu, od još uvijek postojeće uprave Šahovskog društva Šibenik. (JC)

drugoligaša. »Maribor«, međutim, dugo vremena nije »davao znaka« da je voljan da plati 1.800.000 starih dinara i još oko 200 tisuća starih dinara kamata.

No, ovih dana je, kako saznajemo, Općinski sud u Mariboru odobrio predloženu ovrhu, na taj način da se do konačnog podmirenja duga zaplijeniti sav novac sa žiro - računa mariborskog drugoligaša. Ako na tekućem računu »Maribora« ne bude dovoljno novaca, Općinski sud u Mariboru, shodno svome pravu, zatražit će, po svojoj prilici, pljenidbu inventara mariborskog ligaša.

Ukoliko, međutim, ni to ne bi bilo dovoljno da se isplati dug NK »Šibeniku«, onda će se zaplijeniti sav utrak sa utakmica koje »Maribor« bude igrao na svome igralištu. Prema tome, može se zaključiti da će »Šibenik« konačno doći do svojih, sada već blizu (računajući i zatezne kamate) 2 milijuna starih dinara.

Međutim, da su Mariborčani poštivali ugovorom preuzete obaveze, čitav spor, koji se »vuč« već tri mjeseca, mogao je oдавno biti skinut s dnevnog reda. (B)

STOLNI TENIS

ŠESTI U RIJECI

Na nedavno održanom Kupu Republike u Rijeci igrači »Šibenika« napravili su mali podvig. Među 16 najboljih ekipa Hrvatske zauzeli su odlično šesto mjesto. U konkurenciji ekipa iz Zagreba, Rijeke, Duge Rese, Zadra i drugih mjesta, naši predstavnici ukrstili su reketu sa nekim najboljim igračima u Hrvatskoj. Značajno je napomenuti da su, pored ostalih, učestvovali i državni reprezentativac Hrbud, zatim Cordaš, Kresić, mladi Stipančić, Cargonja i dr.

Najviše uspjeha u ekipi »Šibenika« imao je prof. Toholj, koji je zabilježio 12 pobjeda, a svega 3 poraza. Berović je na 11 pobjeda imao 5 poraza, dok je Vuletić prošao najslabije, pobijedivši 9 puta, uz 6 poraza.

OGLAS

Obavještavamo građanstvo da smo pustili u prodaju muške zimске kapute čija je cijena niža za 10.500 starih dinara.

Ujedno izdajemo na potrošački kredit robu na šestomjesečnu otplatu, uz naplatu gotovine od 20 posto.

»SLAVONIЈA«

Tvornica moderne konfekcije

Prodavaonica Šibenik

MALI OGLASNIK

OBITELJSKA KUĆA USELJIVA U ŠIBENIKU KOD PEDA-GOSKE GIMNAZIЈE SA MAGAZINOM I TERENOM PRODAJE SE. Upitati: Borisa Kidriča 141.

KVALIFIKACIONI TURNIR ZONSKOG EKIPNOG STOLNOTENISKOG PRVENSTVA HRVATSKE

Izvanredan uspjeh Branka Toholja

Prošle nedjelje u Šibeniku je održan jedan od ukupno tri kvalifikaciona turnira zonskog ekipnog stolnoteniskog prvenstva Hrvatske. Učestvovalo je šest ekipa, i to: »Brajda« (Rijeka), »Bagat« (Zadar), zagrebačke momčadi »Elektra«, »ZET«, i »Radnik«, te domaćin STK »Šibenik«.

Nakon zanimljivih borba prvo mjesto zauzela je ekipa »Radnika« iz Zagreba, dok je drugo mjesto pripalo »Brajdi« iz Rijeke. Te dvije momčadi stekle su pravo sudjelovanja na ekipnom prvenstvu Hrvatske. Treće i četvrto mjesto zauzeli su »ZET« i »Elektra«, dok je peto i često mjesto pripalo zadržanom »Bagatu«, odnosno »Šibeniku«.

Ekipa su nastupile u ovim sastavima: RADNIK (Mateljan, Filiković, Gašparov); BRAJDA (Cargonja, Vidović, Husendžinović); ZET (Lečić, Jelinčić, Ivanković); ELEKTRA (Sinovec, Zelković, Sondić); BAGAT (Sonković Mašina, Terzić, Katić) i ŠIBENIK (Toholj, Berović, Jakšić, Baljkaš i Zorić).

Kako se vidi iz plasmana ekipa, naši predstavnici nisu postigli uspjeh. Međutim, raduje činjenica da je najuspješniji igrač turnira naš sugrađanin prof. BRANKO TOHOLJ. On je

dobio 10 partija, a samo jednu izgubio. Mateljan je 11 susreta odlučio u svoju korist, a 2 izgubio, Cargonja i Vidović su po 10 susreta dobili i po 2 izgubili, dok je Lečić 9 susreta dobio, a 4 izgubio.

Na turniru su postignuti sljedeći rezultati: Radnik — Šibenik 5:4, Radnik — Brajda 5:2, Radnik — ZET 5:2, Radnik — Elektra 5:3, Radnik — Bagat 5:2, Brajda — ZET 5:2, Brajda — Elektra 5:1, Brajda — Bagat 5:0, Brajda — Šibenik 5:1, ZET — Elektra 5:2, ZET — Bagat 5:1, ZET — Šibenik 5:0, Elektra — Bagat 5:2, Elektra — Šibenik 5:3, Bagat — Šibenik 5:3.

Iz prezentiranog rezultata vidljivo je da »Šibenik« nije ni jedan susret riješio u svoju korist. Naš predstavnik zauzeo je posljednje mjesto, a to je neuspjeh. (B)

Natječajna komisija trgovinskog poduzeća »TKANINA« — Šibenik

raspisuje

NATJEČAJ

za popunjenje radnog mjesta

poslovođe prodavaonice »POSUBLJE« u Šibeniku.

UVJETI:

VKV ili KV radnik u trgovini s najmanje 5 godina radnog staža u tekstilnoj struci.

Osobni dohodak prema Pravilniku.

Prijave slati Općem odsjeku poduzeća u roku od 30 dana od dana ove objave.

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»SIBENIK«: premijera američkog filma — KLEOPATRA — (do 15. I)

Jugoslavenska kinoteka prikazuje američki film — DUGE PANTALONE — (16—17. I)

Premijera američkog filma — BRDO IZGUBLJENIH — (18. do 23. I)

»20. APRILA«: premijera američkog filma — BANDITI ARIZONE — (do 16. I)

Premijera američkog filma — PRVA POBJEDA — (17. do 22. I)

»TESLA«: talijanski film — KO. RACAЈ ILI UMRI — (do 12. I)

Premijera talijanskog filma — PORODIČNA KRONIKA — (13—15. I)

Premijera češkog filma — OPTUŽENI — (16—18. I)

DEŽURNA LJEKARNA

Do 13. I — Varoš — Ulica bratstva i jedinstva.

Od 14. do 20. I — Centralna — Ulica Borisa Kidriča.

ROĐENI

Denis, Matin i Zorke Stančić; Ratko, Ivana i Kate Mihajlović; Zdenko, Sime i Mirjana Gašpić; Rosanda, Ante i Ane Strikoman; Milan, Branka i Nede Stanković; Josip, Ante i Ksenija Perina; Tomislav, Šimuna i Kate Dujčić; Miodrag, Nikole i Milice Manojlović; Petar, Milana i Marije Vujatović; Damir, Svetozara i Zemire Čenić; Mira, Lazara i Marice Pavasović; Suzana, Marijana i Kate Konjevod; Mirko, Josipa i Hermine Maričić; Nikola, Ante i Marije Alaga; Zoran, Svetislava i Dragice Nišović; Ivica, Zumpala i Nedjeljke Zanze; Ivica, Ante i Cvite Pauk; Emil, Mile i Matije

Baćelić i Nataša Grgas kći Vedrane Antolov.

Joso, Zorke Grozdanić; Boško, Dušana i Milke Novković; Gordana, Mihaila i Marije Uzelac; Stipe, Dragana i Drine Morović; Sani, Markov i Biserke Crljen; Ante, Josipa i Slavke Roca; Marijan, Rade i Marije Dubravica; Igor, Jure i Marije Vuković; Jagoda, Franje i Skeja i Bosiljke Dobrijević; Vedrana, Đorđa i Gordane Colović; Dragan, Branka i Anke Berović i Milan, Vilima i Ivanke Soda.

VJENČANI

Milivoj Šubašić i Smiljana Frua; Josip Blačić i Rosa Rončević; Joso Rak i Agata Klisović; Ante Knežević i Marija Samohod; Eugen Kovač i Radojka Huljev; Jakob Maršanić i Milica Bjelanović; Ante Zorić i Darina Crljen; Blaž Bolančić i Ivanica Peran; Vladimir Ceprić i Ružica Matić; Josip Stude i Jozica Bujas; Marko Petković i Milena Mrković; Ante Vukšić

i Tona Mišura; Ivan Strkalj i Milena Zivković; Križan Marinov i Slavka Bura; Ante Zelić i Danka Rupčić; Ante Beban i Anđelka Kursar; Fabijan Vidović i Anka Lambaša; Josip Bego i Radmila Stepanović; Milovan Milosavljević i Olga Slamić; Krešimir Petrović i Agneza Marković; Sukrija Gačanin i Petra Radović i Jere Bukić i Druginja Širko.

Vlatko Zorić i Anka Petrović; Ante Petrović i Vaskresna Milić; Joso Jakovljević i Alema Tomašević i Gojko Erceg i Milka Cogelja.

UMRLI

Marija Antunac, stara 80 godina; Domenik Janjić, 31 godina; Milivoj Djompopin, 36 godina; Ilija Dobrijević, star 82 godine; Ivan Nemanjić; 51 godina; Danica Bujas, stara 83 godine i Matija Blaće; stara 71 godinu.

SABRACAJNE VEZE

VLAKOVI	9.45, 10.15, 13, 14.30, 16.30, 19, 22 i 23.30 sati.
ZA ZAGREB u 9.45, 19.04 (prijelaz u Perkoviću — preko Like) i 22.42 sati (preko Bosne — direktna kola).	
ZA BEOGRAD u 19.04 sati (direktna kola).	
ZA SPLIT u 3.11, 6.51, 14.49, 19.04 i 22.42 sati.	
ZA KNIN u 6.31, 9.49, 14.49, 19.04 i 22.42 sati.	
PRODOVI	
RIJEKA — DUBROVNIK (brza) dolazak iz Rijeke četvrtkom u 3.25 sati, odlazak za Rijeku nedjeljom u 21.35 sati (vrijedi do 18. ožujka 1967. godine).	
AUTOBUSI	
ZA ZAGREB u 19 sati (preko Rijeke).	
ZA DUBROVNIK u 5.15, 9.30 i 11.30 sati.	
ZA RIJEKU u 5.45, 7.45, 9.15,	

»SIBENSKI LIST«

Izdaje i štampa: Novinsko izdavačko poduzeće »Stampa« Šibenik

Direktor: MIRKO KNEZEVIĆ

List uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA

Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

Mjesečna pretplata za SFRJ 200 (2) dinara, za inozemstvo 400 (4) dinara — Tekući račun: Služba društvenog knjigovodstva — filijala Šibenik 346-1-8 — Telefon štampanje 22-28 i 29-53.